

(5) 1971-72-ம் ஆண்டுக்கான நிதிக் கோரிக்கைகள் மீது
வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி.

(அ) மானியக் கோரிக்கை எண் 9.—மாவட்ட நிர்வாகமும்,
பல்வகையும்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல்—

“கோரிக்கை எண் 9—மாவட்ட நிர்வாகமும் பல்வகையும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 18,37,72,200-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்” என்று கோருகிறேன்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : Sir, to discuss policy, I move the cut motion standing in my name :

“That the allotment of Rs. 18,37,72,200 under Demand No. 9—District Administration and Miscellaneous be reduced by Rs. 100.”

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : தலைவர் அவர்களே, நில உச்சவரம்பு சட்டத்தில் உள்ள விதி விலக்குகள் அனைத்தையும் ரத்து செய்வது குறித்து விவாதிக்க—

“கோரிக்கை எண் 9—மாவட்ட நிர்வாகமும், பல்வகையும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 18,37,72,200-ல் ரூபாய் 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன்.

DR. H. V. HANDE : Sir, to discuss the necessary steps to be taken to prevent the Indian Oil Corporation, from acquiring the land at Royapuram where more than 3,000 fishermen are living, I move the cut motion standing in my name :

“That the allotment of Rs. 18,37,72,200 under Demand No. 9—District Administration and Miscellaneous be reduced by Rs. 100.”

திரு. எம். சுரேந்திரன் : சார், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களின் அதிகாரங்களைப் பரவலாக்குவது பற்றி விவாதிக்க—

“கோரிக்கை எண் 9—மாவட்ட நிர்வாகமும், பல்வகையும் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 18,37,72,200-ல் ரூபாய் 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற என்னுடைய வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

(ஆ) கோரிக்கை எண் 31—பஞ்சத்தணிப்பு

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல்—

“கோரிக்கை எண் 31—பஞ்சத்தணிப்பு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 16,48,400-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்” என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1971 ஜூலை 6]

திரு. என். மருதாசலம் : தலைவர் அவர்களே, என் பெயரில் கொடுத்திருக்கின்ற வெட்டுப் பிரேரணையான, பஞ்சத்தணிப்புக்கு அதிக நிதி ஒதுக்காதது பற்றி விவாதிக்க—

“கோரிக்கை எண் 31—பஞ்சத்தணிப்பு என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 16,48,400-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என பிரேரேபிக்கிறேன்.

(இ) கோரிக்கை எண் 32—ஓய்வூதியங்கள்

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல்—

“கோரிக்கை எண் 32—ஓய்வூதியங்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 4,78,73,300-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்” என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : Sir, to discuss about the benefits that have to be granted to the persons who opted to the Travancore-Cochin Pension Rules and the need for reconsideration, I move the cut motion standing in my name :

“That the allotment of Rs. 4,78,73,300 under Demand No. 32—Pensions—be reduced by Rs. 100”.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவர் அவர்களே, தகுதியானவர்களுக்கும் முதியோர் உதவித் தொகை கிடைக்காமலிருப்பது பற்றி விவாதிக்க—

“கோரிக்கை எண் 32—ஓய்வூதியங்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 4,78,73,300-ல் ரூபாய் 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற என்னுடைய வெட்டுத் தீர்மானத்தை பிரேரேபிக்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE : Sir, to discuss the need to point out the disparity in the pension amount between the L.T. Grade Teachers who have retired before 1st July 1960 and after 1st July 1960, I move the cut motion standing in my name :

“That the allotment of Rs. 4,78,73,300 under Demand No. 32—Pensions—be reduced by Rs. 100.”

திரு. எம். சுரேந்திரன் : வயது முதிந்தவர்களுக்கு ஓய்வூதியங்களை பரவலாக வழங்க வேண்டுமென்பதைக் குறித்து விவாதிக்க—

“கோரிக்கை எண் 32—ஓய்வூதியங்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 4,78,73,300-ல் ரூபாய் 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

[1971 சூலை 8]

(ஈ) கோரிக்கை எண் 36—ஏனைய பல்வகை இழப்பீடுகளும்,
ஒதுக்கீடுகளும்

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்—

“கோரிக்கை எண் 36—ஏனைய பல்வகை இழப்பீடுகளும் ஒதுக்கீடுகளும் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 7,76,26,500-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.”

DR. H. V. HANDE : Sir, to discuss policy, I move—

“That the allotment of Rs. 7,76,26,500 under Demand No. 36—Other Miscellaneous Compensations and Assignments—be reduced by Rs. 100.”

(உ) கோரிக்கை எண். 37—ஐயின்தார்களுக்கு இழப்பீடு.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன்—

“கோரிக்கை எண் 37—ஐயின்தார்களுக்கு இழப்பீடு என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 77,15,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்படவேண்டும்.”

DR. H. V. HANDE : Sir, to discuss policy, I move—

“That the allotment of Rs. 77,15,000 under Demand No. 37—Compensation to Zamindars—be reduced by Rs. 100.”

(ஊ) கோரிக்கை எண் 45—ஓய்வூதியத் தொகையில் ஒரு பகுதியை மொத்தமாக்கிக் கொடுத்தல்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்—

“கோரிக்கை எண் 45—ஓய்வூதியத் தொகையில் ஒரு பகுதியை மொத்தமாக்கிக் கொடுத்தல் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 9,05,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.”

DR. H. V. HANDE : Sir, to discuss policy, I move—

“That the allotment of Rs. 9,05,000 under Demand No. 45—Commuted Value of Pensions—be reduced by Rs. 100.”

(எ) கோரிக்கை எண் 47—மாநில அரசு வழங்கும் கடன்களும் முன்பணங்களும்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்—

“கோரிக்கை எண் 47—மாநில அரசு வழங்கும் கடன்களும், முன்பணங்களும் * என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 43,10,01,500-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.”

* 88-109-ம் பக்கங்களில் “தமிழ்நாட்டில் வீட்டு வசதி” என்ற கொள்கை விளக்கம் குறித்து முதல் இணைப்பாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

1971 சூலை 6]

திரு. சோ. அழகர்சாமி : ஐயா, அரசாங்கத்தில் விவசாயிகள் வாங்கிய கடன் தவணையைச் செலுத்த ஒரு நாள் தவணை கடந்தாலும் ஒராண்டு வட்டி வசூலிக்க வேண்டுமென்ற ரெவினியூ போர்டு உத்தரவை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று விவாதிக்க—

“கோரிக்கை எண் 47—மாநில அரசு வழங்கும் கடன்களும், முன் பணங்களும் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 43,10,01,500-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகின்றேன்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : திரு. வி. க. நகர் (பெரம்பூர்), டி. பி. சத்திரம் (ஷெலுய் நகர்) மற்றும் பல இடங்களில் வீட்டு வசதி வாரியம் மூலம் ஒதுக்கப்பட்ட வீடுகளை பழுது பார்க்க வேண்டியது குறித்து விவாதிக்க—

“கோரிக்கை எண் 47—மாநில அரசு வழங்கும் கடன்களும், முன் பணங்களும் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 43,10,01,500-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன் மொழிகின்றேன்.

THIRU K. SUBRAMANIAN Sir, to discuss policy, I move—

“That the allotment of Rs. 43,10,01,500 under Demand No. 47—Loans and Advances by the State Government—be reduced by Rs. 100.”

(ஏ) கோரிக்கை எண் 1—நிலவரித் துறை

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல்—

“கோரிக்கை எண் 1—நிலவரித் துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 2,79,37,700-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்” என்ற தீர்மானத்தை முன்மொழிகின்றேன்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : Sir, to discuss policy I move—

“That the allotment of Rs. 2,79,37,700 under Demand No. 1—Land Revenue Department—be reduced by Rs. 100.”

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : இனம் ஒழிப்பு சட்டத்தில் உரிய திருத்தம் செய்ய வேண்டிய அவசியம் குறித்து விவாதிக்க—

“கோரிக்கை எண் 1—நிலவரித் துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 2,79,37,700-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன் மொழிகின்றேன்.

DR. H. V. HANDE : Sir, to discuss policy, I move—

“That the allotment of Rs. 2,79,37,700 under Demand No. 1—Land Revenue Department—be reduced by Rs. 100.”

[1971 சூலை 6]

திரு. எம். சுரேந்திரன் : நிலவரி வசூல் முறையை மாற்றி அமைக்காதது குறித்து விவாதிக்க—

“கோரிக்கை எண் 1—நிலவரித் துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 2,79,37,700-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன்.

(ஐ) கோரிக்கை எண் 4—முத்திரை தாள்கள்—நிர்வாகம்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகின்றேன்—

கோரிக்கை எண் 4—முத்திரைத் தாள்கள்—நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 31,86,900-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.”

THIRU R. PONNAPPA NADAR : Sir, to discuss policy in general and to stress the need for making available stamps of lower denominations in the mufassal centres, I move—

“ That the allotment of Rs. 31,86,900 under Demand No. 4—Stamps Administration—be reduced by Rs. 100.”

திரு. சோ. அழகர்சாமி : அரசாங்க அதிகாரிகளுக்கான மனுவில் ஸ்டாம்பு ஒட்டக் கோருவதைத் தவிர்ப்பது பற்றி விவாதிக்க—

“ கோரிக்கை எண் 4—முத்திரைத் தாள்கள்—நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 31,86,900-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும் ” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

DR. H. V. HANDE : Sir, to discuss the need to give exemption from stamp duty for such of those who have to occupy L.I.G. and M.I.G. houses through State Housing Board, I move—

“ That the allotment of Rs. 31,86,900 under Demand No. 4—Stamps—Administration—be reduced by Rs. 100.”

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்பொழுது மானியக் கோரிக்கைகளும் வெட்டுத் தீர்மானங்களும் அவைமுன் விவாதத் திற்கு வைக்கப்படுகின்றன. மாண்புமிகு உணவுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் உரையாற்றுவார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் ஆலோசனைகளைத் தெரிவிப்பதற்காக விளக்க உரை* ஒன்று அச்சிடப்பட்டு அதை இந்த மாமன்றத்திலே வைத்திருக்கிறேன். இந்த மாமன்றக் குறிப்பேடுகளிலே அவைகள் ஏற்றப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர்களின் சீரிய உரையைக் கேட்ட பிறகு இறுதியாக என்னுடைய பதிலை நான் கூற இருக்கின்றேன்.

* 110-117-ம் பக்கங்களில் இரண்டாவது விளக்க இணைப்புகளாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது. கொள்கை குறிப்பு அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

1971 சூலை 6]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு முதலமைச்சர் தம்முடைய கருத்துகளைத் தெரிவிக்கலாம்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, இந்த அறிக்கையை ஒட்டி உறுப்பினர்கள் சொல்வதில் நானும் ஏதாவது சொல்ல வேண்டியிருந்தால் இடையிலே சொல்வேன் என்று கூறி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்கள் கருத்துக்களை அறிவிக்க வேண்டுகிறேன்.

* T. IRU K. M. SUBRAMANIAN : Mr. Speaker, Sir, on these vast subjects, I do not think I can do justice within five minutes or seven minutes.

MR. SPEAKER : I have allowed ten minutes.

THIRU K. M. SUBRAMANIAN : Thank you, Sir.

We are now experiencing a lot of inconvenience in the administration not because of the indifference of the officers but because of the huge work that they have to bear to-day. The District Collector in the former days was only a District Revenue Officer and a Magistrate. To-day he is in-charge of various functions including planning and other welfare activities like housing and also anything connected with the district administration of which he is the highest executive. So, either the districts have to be bifurcated or there should be two District Collectors, one in-charge of revenue and other in-charge of old functions like the magistracy and the other in-charge of development programmes, namely animal husbandry and various other new duties that are enforced now.

Then, the D.M.K. Government which pledges itself to be a Socialist Government must practise unostentatiousness. The ostentatious living of officers and Ministers which has been imported from the previous rulers, the British regime, still continue to-day. We do not realise that we are living in a poor India. So, it is very necessary that we should bring that to the notice of the D.M.K. Ministers who must also be feeling equally like me. This ostentatious living also makes the general public to attempt to live ostentatiously.

Now I come to the indiscriminate use of vehicles like jeeps which are going about the country, using so much of petrol. I think it is necessary to find out whether so many jeeps are necessary and whether they are all being put to proper use. I do not mean that it should be cut down. What I mean is they should be economically used.

Now I come to the other point, namely salaries. I think it is time that we should consider the giving of the same scales of pay as are given to the Central Government employees to our State Government employees also, because they are doing similar work. It may be that our financial position does not warrant it but at the same time we must consider that if we do not give it, the

[Thiru K. M. Subramanian]

[1971 சூலை 6]

enthusiasm of our employees will definitely be cut down. Now a bank clerk is getting Rs. 600 or 700 but a Secretariat clerk is getting Rs. 300 or 400 and an employee in the taluk is getting Rs. 150 or 200. Even a bank watchman in Karur is getting about Rs. 200. This sort of disparity should be cut down.

Then I come to the question of pension. I think the Kerala Government had passed an order two years ago that the minimum pension should be Rs. 45. The Mysore Government also had passed an order that the minimum pension should be Rs. 50. But so far as our Government is concerned, I think—I speak subject to correction—the minimum pension is Rs. 30 which is ridiculously low when compared to the present cost of living. Of course, the Government had recently ordered that one month's bonus should be given and that medical facilities should also be provided. But we find that the same facility is not extended to the teacher pensioners who had worked in municipal corporations and various other local bodies. I think it is very unjust that one section of pensioners should get one scale and another section another scale, in the same category, viz., 'teachers'. I hope and trust the needful would be done by Government. Probably in the meantime Government might have modified that order. I do not know. This story I had got two or three months ago.

So far as loans are concerned, I hope Government has to revise the policy of giving loans to the local bodies. Local Bodies are suffering and they are unable to repay these loans. For example the Corporation of Madras has borrowed Rs. 18 crores from Government, from L.I.C. and from the Public. The income of the Corporation is Rs. 10 crores. With a revenue expenditure of Rs. 8 crores normally, what can the Corporation repay except interest? It is time the Government reconsiders the whole fabric of giving loans because there is a race between Central Government, State Government and Local Government—all these three governments are trying to increase taxes, rightly (I do not say wrongly).

In this process so far as local bodies are concerned, their tax structure is static. There is no possibility of their increasing other taxes except the tax on house properties. The taxes have risen to such an extent that people would come to a stage that it would not be worth while to build houses anymore and there would be a housing shortage. I request Government, whatever be the loan given to Corporation (Madras) and other local bodies, it is time that Government writes them off so that we can start afresh. I say this because they cannot and will not be able to pay the loans. They have much higher responsibilities now. Previously the Madras Corporation had only to look after the health of the city population. Now so many things had increased. Population had increased. But there is no increase in housing with the result that even though the income of the Madras Corporation had increased from Rs. 3-1/2 crores to Rs. 10 crores annually, the Corporation and other local bodies are not able to discharge their

1971 சூலை 6] [Thiru K. M. Subramanian]

duties and therefore it is my earnest request that Government treats these corporations and local bodies and themselves as one entity and see that the advances made to these local bodies are definitely written off.

We all know the present conditions of the drainage system in Madras. There is leakage everywhere. After the Cooum repair and stoppage of drainage water emptying there, there is drainage leakage in every road and every street has become a Cooum. Everyday there is overflow. When it was planned it was intended for 6 lakhs of people. Now there are 22 lakhs of people in the City apart from 3 to 4 lakhs engaged in business and who are floating population. Of course, Government can say "half loan and half grant". But what is wanted is speedy execution of work.

Environmental pollution that is taking place in Madras is something that cannot be imagined. Somebody has to get down at Mambalam station and walk through Ranganathan street. He would know the pollution in the City. Government will be shocked at the pollution. There is immediate necessity for provision of funds. If you are going to give 'half loan and half grant' in the old way, I think no local body can tackle the situation. These are important things regarding my constituency. There should be a review of local administration in the State. Almost every district should be bifurcated into two or there should be two collectors for each district, one in-charge of normal work and another for developmental work. Then the administration will be toned up.

Whenever we go to any Tamil Nadu Government office, we find there is a feeling of frustration. This is what any visitor feels. It is time efforts are made so that every visitor may feel that he has been fully served.

With a plea that loans to corporations and local bodies be converted into grants, I conclude my speech. I am grateful to you, Sir, for having given me this opportunity to speak. Thank you.

திரு. அ. பார்த்தாசன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் மாவட்ட நிர்வாக மானியத்தை வட்டி நடைபெறுகின்ற விவாகத்திலே நானும் கலந்துகொண்டு பேசுகின்ற நல்லாய்ப்பினை அளிக்கமைக்காக என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பொதுவாக மாண்புமிகு கலைஞர் முதல்வர் அவர்களுடைய எண்ணத்தைப் பிரதிபலிக்கின்ற வகையில் பல்வேறு இடங்களிலும் ஏழை எளிய மக்களுக்குப் பட்டா செய்து கொடுத்து வருகிறார்கள். அதை மகிழ்ச்சியோடு நாமெல்லாம் பார்த்துக்கொண்டிருந்தாலும் மாவட்ட நிர்வாகத் துறையில் இருக்கிற சில சங்கடங்களை விளக்குவது இந்த நேரத்திலே என்னுடைய கடமை என்று கருதுகிறேன். ஒன்று அல்லது இரண்டு எக்கர் வைத்துக்கொண்டிருக்கின்ற ஏழை தன்னைப் புறம்போக்கு நிலத்தைப் பட்டா செய்துகொள்ள வேண்டுமென்ற ஆர்வத்தோடு வட்ட ஆட்சித் தலைவரைச் சந்திக்கும்

[திரு. ஆ. பரந்தாமன்]

[1971 சூலை 6]

கின்ற நேரத்திலே—அவர் அதை பரிந்துரைசெய்து கோட்டாட்சித் தலைவருக்கு அனுப்ப வேண்டியிருக்கிறது—அவருடைய பரிந்துரையோடு கோட்டாட்சித் தலைவருக்குச் சென்று அவர் அதைப் பரிசீலிக்கவேண்டும். அதற்குப் பிறகு கோட்டாட்சித் தலைவரிடமிருந்து மாவட்ட வருவாய்த் துறை அலுவலகத்திற்குச் செல்ல வேண்டும். இப்படிப் பார்க்கிற நேரத்திலே ஏறத்தாழ பல ஆண்டுகள் ஓடிவிடுகின்றன.

இன்றைய தினம் மாவட்ட நிர்வாகத்திலே இருக்கின்ற வேலைப் பளுவைக் குறைக்கவும், வட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கே இந்த அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தும் உரிமையை அளிக்கவும் வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் புறம்போக்கு நிலங்களை அவரே நேரடியாக பட்டாச் செய்து கொடுக்கக் கூடிய வாய்ப்பை ஏற்படுத்திவிடலாம். இப்படிச் செய்வதன்மூலம் நிர்வாகத்திலே பல ஆண்டுகளாக இருந்து வருகின்ற சிவப்பு நாடா தன்மைகூட குறைந்துவிடும் என்பதைப் பணிவன்போடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

திருத்தணி வட்டத்தில் பஞ்சத் தணிப்பு வேலைகள் நடந்து முடிவடைந்து இருக்கின்றன. இருந்தாலும் அந்த வேலைகள் எல்லாம் இன்னும் முழுமை பெறவில்லை. அந்த வேலைகள் எல்லாம் முழுமைபெற அரசாங்கம் ஆவன செய்யவேண்டுமென்று பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தமிழ்நாட்டில் பொதுவாக நாம் நல்ல அற்றல் மிக்க, அனுபவம் மிக்க ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகளைப் பெற்றிருக்கிறோம். அப்படி நல்ல அதிகாரிகளைப் பெற்றிருக்கிறோம் என்ற மகிழ்ச்சி இருந்தாலும் ஒரு சில இடங்களில் சில ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகள் மக்களை சில சங்கடங்களுக்கு ஆட்படுத்துகின்ற நிலைமைகளைப் பார்க்கிறோம்.

நேற்றைய தினம் உள்ளாட்சித் துறை மாணியத்தின்மீது நான் சில சம்பவங்களைப் பற்றிக் குறிப்பிடலாம் என்று நினைத்த நேரத்தில் நேரமில்லாமல் குறிப்பிட இயலாமற்போனாலும் மாவட்ட நிர்வாகத் துறை பற்றிப் பேசும்பொழுது அதனைப் பேசிவிடுவதும் நியாயம் என்று கருதி அதை இப்பொழுது கூற விரும்புகிறேன். என்னுடைய கடம்பத்தூர் ஊராட்சி ஒன்றியத்திலே ஆசிரியர்களை வேலை மாற்றும் நேரத்திலே ஒரு அட்டைக் கமிட்டி நியமித்து அதன்மூலம் செய்கிறார்கள். அங்கே சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு வாய்ப்பு இருக்கவேண்டுமென்று கருதித்தான் தமிழக அரசு முடிவுசெய்து நாங்கள் அந்தக் கமிட்டியிலே பங்கு பெற்றிருக்கிறோம். அங்கே ஊராட்சி ஒன்றியப் பெருந்தலைவருக்கும், சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் எந்தவிதமான கருத்துவேறுபாடும் இல்லை. அந்தக் கமிட்டியின் தலைவர் திருவள்ளூர் உதவி ஆட்சியாளர் அவர்கள் எங்களுடைய காரணங்களை ஏற்க முடியாத நேரத்திலே, மக்கள் பிரதிநிதிகளாகிய எங்களுடைய காரணங்களை ஏற்க முடியாத நேரத்திலே, நேரடியாகக் காரியங்கள் செய்கின்ற நிலைமையிலே நாங்கள் இருவரும் வெளியேறினோம். நாங்கள் வெளியேறியதற்குப் பிறகு எந்தக் காரணத்திற்காக தமிழக அரசு சட்ட மன்ற உறுப்பினர்

1971 ஜூலை 6] [திரு. ஆ. பரமந்தாமன்]

களுக்கு வாய்ப்பு அங்கே அளிக்கப்படவேண்டுமென்று கருதி அளித்ததோ அதைக்கூடச் சிந்திக்காமல் ஆசிரியர்களை வைத்துக் கொண்டு “கோரம்” இருக்கிறது என்று அறிவித்து உத்தரவுகளைப் பிறப்பித்துவிட்டார்கள். நாங்கள் அவமதிக்கப்பட்டிருக்கிறோம். இதைப் பற்றி மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் தெரிவித்து அவர்கள் உடனடியாக சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளை அழைத்து அந்த உத்தரவைச் சில நாட்களுக்கு நிறுத்தி வைக்கலாம் என்று இன்டரீம் ஸ்டே கொடுத்த பிறகு கூட, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்கள் உடனடியாக உதவி ஆட்சியாளருக்கு அந்தத் தகவலை அனுப்பிய பிறகும் கூட உதவி ஆட்சியாளர் எழுதுகிறார்—“நான் இந்த உத்தரவைப் பிறப்பித்து விட்டேன். மேலே உங்களை யோசனையைக் கேட்க விரும்புகிறேன்” என்று அவர்கள் சொல்லி இப்படி பல நாட்கள் ஓடிவிட்டது. ஆகவே, ஜி.ஒ.-வில் குறிப்பிடப் பட்டிருக்கும் “கோர”த்தைப் பொறுத்து மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். “து கோரம் வில் பி டு” என்று இருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : இந்த அட்டிவாக் கமிட்டியில் சட்ட மன்ற உறுப்பினரும், ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவரும் உறுப்பினர்களாக இருக்கிறார்கள். கோட்டாட்சித் தலைவரும் இருக்கிறார். ஆக, மூன்று பேருக்கும் வாக்களிக்கும் உரிமை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி இருக்கும்போது ஏன் இந்த விவகாரம் நடந்தது என்று புரியவில்லை. அது குறித்துத் தனியாக எழுதி அனுப்பினால் கவனிக்கப்படும்.

திரு. ஆ. பரமந்தாமன் : அமைச்சர் அவர்கள் பதிலை நன்றியோடு ஏற்றுக் கொள்கிறேன். “கோரம் வில் பி டு” என்று இருப்பதைப் பற்றி இரண்டு வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். “கோரம் வில் பி டு” என்று இருப்பதை வைத்துக் கொண்டு உதவி ஆட்சியாளர் அவர்கள் உத்தரவு பிறப்பித்து.....

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : ஆசிரியர்களை மாற்றும் போது அதற்குச் சில விதிமுறைகளை வைத்திருக்கிறார்கள். இன்னின்ன விதிமுறைகளின்படிதான் மாற்ற வேண்டுமென்று இருக்கிறது. கோட்டாட்சித் தலைவர் விதிமுறைக்கு உட்பட்டுத்தான் மாற்ற வேண்டும். அப்படித்தான் அவர் மாற்றப்பட்டிருக்கிறார். ஆகவே, இதனை விடுத்து வேறு விஷயங்களைப் பேசுங்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அரசாங்கத்திலிருந்து குறிப்பிட்ட முறையில் விதிமுறைகளுக்கேற்ப மாற்றம் செய்ய வேண்டுமென்று உத்தரவு வந்திருக்கிறது. அதையொட்டித்தான் நடக்கிறது என்பதைக் கனம் உறுப்பினர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு அனுபவத்தின் காரணமாகக் கூறுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் கூறிய பிரச்சினை பற்றி ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் பெருந்தலைவர் முறையீடு செய்திருக்கிறார்கள். அது மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. விசாரிக்கப்பட்டு அதுபற்றிய அறிக்கை சமர்ப்பிக்கப்பட்ட பிறகு என்ன நிலைமை என்று கண்டறிந்து தக்க முடிவுகள் எடுக்கலாம்.

[1971 சூலை 8]

திரு. ஆ. பரந்தாமன் : நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புவதெல்லாம் அன்றாட நிர்வாகத்தில் தொடர்பு கொண்டிருக்கின்றவர்கள், நம்மைப் போன்ற சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அடங்கிய கூட்டங்களுக்கு, ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகளை நியமிக்காமல், கோட்டாட்சித் தலைவரை நியமிப்பதன் மூலம் நேரடித் தொடர்பு கொள்ள முடியுமென்ற யோசனையைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : உறுப்பினர் அவர்கள் அடிப்படையில் தவறு செய்கிறார்கள். ஐ.ஏ.எஸ். தேர்வு பெற்றவர்கள் முதலில் ரெவின்யூ டிவிஷன் மட்டத்தில் அனுபவம் பெற வேண்டுமென்ற விதி இருக்கிறது. அனுபவம் பெற்ற பிறகுதான் ஒரு மாவட்டம் ஒப்படைக்கப்படுகிறது. அவர்களுடைய அனுபவத்திற்காக அவர்களைப் போடுவதற்கு மாநிலத்தில் சில இடங்களை ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகளைப் போடுவதற்காக வைத்திருக்கிறோம். அதிலே தமிழ் தெரியாதவர்கள் இருக்கலாம். அவர்கள் தமிழ் கற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்ற விதி இருக்கிறது.

திரு. ஆ. பரந்தாமன் : நான் இங்கே தெரிவித்த கருத்துக்களை எல்லாம் கவனித்து தமிழக அரசு காரியங்களைச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக் கொண்டு இந்த மானியத்தை வரவேற்று முடிக்கிறேன்.

*** திரு. தோப்பூர் திருவோபகம் :** சட்ட மன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, வருவாய்த்துறை மானியத்தின்மீது உரை யாற்றுகின்ற வாய்ப்பளித்தமைக்காக நன்றி. வருவாய்த்துறை மிக முக்கியமான துறை என்பது நாம் அனைவரும் அறிந்த ஒன்றாகும். வருவாய்த்துறைதான் மக்களுக்கு ஏற்படுகின்ற சில சூழ்நிலைகளில் நேரடியாக உதவி செய்யக்கூடிய ஒரு துறையாக இருந்து வந்திருக்கிறது. வறட்சி, குறாவளி, வெள்ளம் போன்ற ஆபத்தான நிலைமைகள் வரும்போது வருவாய்த் துறை மிகத் திறமையாகவும், அவசரமாகவும் மக்களைக் காப்பாற்றி வருகிறது என்பதை நாம் அனைவரும் நன்றாக உணர்ந்திருக்கிறோம்.

அதைப் போலவே மாவட்டத்தைப் பொறுத்த அளவில் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்கள்தான் அச்சாணியாக விளங்குகிறார்கள். அத்தகைய மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு இருக்கின்ற சூழ்நிலைகளைப் பார்க்கும்போது மிகவும் அதிகமான வேலைப் பளுவின் காரணமாக அவதிப்படும் நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டங்களுக்குத் தலைமை தாங்குவது என்பது உண்மையிலேயே ஜனநாயக மரபில் ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடியதா என்பதையும் சிந்திக்க வேண்டும். வேறு எந்த ஒரு அமைப்பிலும் அப்படிப்பட்ட நிலை இல்லை. ஆகையினால் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரே மாவட்ட வளர்ச்சிக் குழுக் கூட்டத்தில் தலைமை தாங்குவது பற்றி நம்முடைய அரசு ஆராய்ந்து மாவட்ட வளர்ச்சிக் குழுக் கூட்டத்தில் உறுப்பினர்களாக இருக்கும் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களில் ஒருவரே தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதற்கான சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டுமென்று பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1971 சூலை 6]

[திரு. தோப்பூர் திருவேங்கடம்]

வருவாய்த் துறை மூலமாக தமிழக அரசு பல்வேறு நல்ல சாதனைகளைப் புரிந்திருக்கிறது. நிலம் இல்லாத ஏழைகளுக்குப் பட்டாக்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. வீட்டு மனைகள் ஏராளமாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மணியக்காரர் பரம்பரை முறை ஒழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மணியக்காரர்களைப் பற்றிப் பரவலாகக் குறைகளை உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள் என்றாலும் மாண்புமிகு மதல்வர் அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல் எல்லோருமே தவறு செய்வதில்லை. ஒரு சிலர் கிராமங்களில் நல்லவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்பதை ஒப்புக்கொண்டுதான் ஆகவேண்டும். என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரை பல மணியக்காரர்கள் நல்லவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆனால் ஒரு சிலர் தேர்தல் நேரத்தில் அரசியல் கட்சிகளுடன் சேர்ந்து கொண்டு தொல்லைகளைத் தருகிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களைப் பற்றி அரசு கவனித்து அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வழிவகைகளைக் காண வேண்டும்.

எஸ்.எஸ்.எல்.சி. வரை படித்தவர்களைத்தான் மணியக்காரர்களாக நியமிக்க வேண்டுமென்று முடிவு செய்யப்பட்டிருப்பது நல்ல முடிவாகும். அவர்களை மாற்றுவதற்குக் கூட வழிவகை செய்யப்பட்டிருப்பது பாராட்டுக்குரியது. தவறு செய்பவர்களை, கிராமத்தில் நல்ல சூழ்நிலையை உருவாக்குவதற்காக மாற்றக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்க வேண்டும். அப்படி மாற்றக்கூடிய நிலை இருந்தால்தான் கிராமத்தில் இருக்கும் மணியக்காரர்கள் செல்வாக்குப் பெற்று கிராமத்தை ஆட்டிப்படைக்கும் நிலைமையில் இல்லாமல் இருக்கும் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

தமிழகத்தில் வறட்சி ஏற்பட்ட நேரத்திலே வறட்சித் துயர் துடைப்புக்காக பல லட்சக் கணக்கான ரூபாய்களைச் செலவழித்திருப்பது பாராட்டுக்குரிய ஒன்றாகும். குறிப்பாக, குடிதண்ணீர் வழங்கும் பணிக்கு அதிகமான தொகையைச் செலவழித்திருப்பது பாராட்டுக்குரியது. திட்டப்பணி அல்லாத மத்திய அரசுப் பணி என்ற தலைப்பின்கீழ் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திற்கும், தருமபுரி மாவட்டத்திற்கும் பல நல்ல திட்டங்களை நிறைவேற்றுவது பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இரண்டு கோடி ரூபாய் செலவில் அங்கே தொடங்கி நான்கு ஆண்டுக் காலத்தில் முடிவு அடைய இருக்கிறது என்பதை அறிய என்னுடைய பாராட்டைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மத்திய அரசு கொடுக்கிற உதவித் தொகை மற்ற மாவட்டங்களுக்கும் பெற்றுத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். திட்டப்பணி அல்லாத மத்திய அரசு உதவித் திட்டத்தின்கீழ் வடஆற்காடு மாவட்டத்தையும் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்தத் திட்டத்தின்கீழ் சாலைகள் சீரமைப்பு, நீர் வழங்குதல், கால்வாய் சீரமைப்புத் திட்டம், காடு வளர்ப்புத் திட்டம், குளங்களைச் சுத்தப்படுத்தும் திட்டம் ஆகியவற்றை நிறைவேற்ற முன்வந்திருப்பது பாராட்டுக்குரிய ஒன்றாகும்.

அதைப்போலவே, விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு, நிலச் சொந்தக்காரர்கள் இடத்தில் வீடு கட்டிக்கொண்டு இருந்தால், அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கும் விதத்தில், அந்த இடத்தை அந்த விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கே கொடுத்து, உதவும் வகையில் ஒரு திட்டத்தை நம் அரசு உருவாக்கி இருக்கிறது. இந்த

[திரு. தோப்பூர் திருவேங்கடம்] [1971 சூலை 6]

திட்டத்தின் மூலம் உழவர்களுக்கு வீடு வாங்கித் தருவது மட்டுமல்லாமல், நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கு இழப்புத் தொகையும் கொடுக்க அரசு முன் வந்து இருப்பதை நாம் பாராட்டக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறோம். இப்படி பல்வேறு நல்ல பல பணிகளை நம்முடைய வருவாய்த் துறை ஆற்றி வந்து இருக்கிறது. மேலும் வருவாய்த் துறை மூலமாக நல்ல பணிகளை ஆற்ற இருக்கும் இந்த அரசின் மானியக் கோரிக்கையைப் பாராட்டி வரவேற்று என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. சோ. அழகர்சாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இன்றையதினம் இந்த அவைமுன் வந்திருக்கும் படியான மானியக் கோரிக்கை மீது சில சருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். பொதுவாக நம்முடைய அரசாங்கத்தின் சிறந்த திட்டங்களை நிறைவேற்றுவது வருவாய்த் துறைதான். இது எல்லா இலாக்காக்களோடும் தொடர்பு கொள்ளும் இலாகாவாக இருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு, விவசாய அபிவிருத்திக்குக் கடன் தரவேண்டுமானால் இந்த இலாகாதான் செய்யவேண்டும். மின் இணைப்பு வேண்டுமானால் கூட ஓளர் சர்மிபிகேட் கேட்டு இந்த இலாகாவிற்குத்தான் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. இந்த வேலைகளை எல்லாம் செய்வதில் கொஞ்சம் காலதாமதம் ஏற்படுகிற நிலைமை இருக்கிறது. இப்படிக்காலதாமதம் ஏற்படாமல் இருக்க வேண்டிய சில மாற்றங்களைச் செய்வதற்கு ஆலோசனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ரெவின்யூ இலாகாவைப் பொறுத்தவரையில், தாலுக்கா அளவில் இருக்கும் நிர்வாகத்தை வட்டார அளவில் அமைத்தால் வேலைகள் துரிதமாக நடைபெற ஏதுவாக இருக்கும். அதாவது பொதுவாக தாலுக்கா அளவில் என்று சொல்லும்போது, வட்டாரத்திலிருந்து தாலுகா, தாலுகாவிலிருந்து டிவிஷன் என்று சொல்லி பல்வேறு அடுக்கடுக்காக அந்த பேப்பர் போய் வரவேண்டி யிருப்பதால், மிகவும் காலதாமதம் ஆகிறது. வட்டார அளவில் இருக்குமேயானால் அதிகமான முறையில் பணிகளை காலதாமதம் இல்லாமல் செய்யலாம். அதோடு, வட்டார அபிவிருத்தி வேலைகளை தனியாகவும், ரெவின்யூ இலாகா சம்பந்தப்பட்ட வரையில் தனியாகவும் பணிகள் ஆற்றிடும் வகையில் ஏற்பாடுகள் அமைய வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

ஐமாபந்தி முறை ஒழிய வேண்டும். அதை மறுபரிசீலனை செய்ய இருப்பதாக மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அந்த முறையில் தொடர்ந்து பல விதமான தொல்லைகள் ஏற்படுவதோடு, அந்த வட்டாரத்திலுள்ள அதிகாரிகள், கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள், மக்கள் ஆகியவர்களுக்கும் மிகுந்த தொல்லை ஏற்படுகிறது. கஷ்டங்கள் ஏற்படுகிறது. கணக்குகளை தணிக்கை செய்வதற்கு வேறு விதமான முறைகளைக் கையாளலாம். ஆகவே, இதை உடனடியாக ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பஞ்சத் தணிப்பு சம்பந்தமாக தீவிர நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும். ஒரு இடத்தில் பஞ்சம் ஏற்பட்டு விட்டால், அந்தக் கஷ்டம் மிகவும் சாதாரணமான கஷ்டம் இல்லை. அந்தக் கஷ்டத்தை தவிர்க்கும் முறையில் உடனடியாக செய்யவேண்டிய காரியங்களை, சில

1971 சூலை 6] [திரு. சோ. அழகர்சாமி]

நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமானால், அது முடியவில்லை. காலதாமதம் ஆகிறது. மழை இல்லை, வறட்சி என்று சொன்னால் துரிதமாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டிய அளவில் மாற்றங்கள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சென்ற ஆண்டு பருவமழை தவிரி விட்டது. எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகள் ஒன்றிரண்டு எடுக்கப்பட்டதே தவிர மேற்கொண்டு அதற்குமேல் ஒன்றும் செய்யவில்லை. வேலைவாய்ப்பு அளிக்க வேண்டிய முறைகளிலோ, அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய உதவிகளோ துரிதமாக செய்யப்படவில்லை. கோவில்பட்டி, சங்கரன்கோவில், விளாத்திக்குளம், ஒட்டப்பிடாரம் ஆகிய வட்டாரங்களில் ஏற்பட்ட கடுமையான பஞ்சத்தின் காரணமாக குடி தண்ணீர் வசதி மிகவும் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. பஞ்சத் தணிப்பு பணிகளுக்கு ஒன்று ரூ. 24,84,000 ஒதுக்கப்பட்டு இருப்பதில், திருநெல்வேலி மாவட்டத்திற்கு என்று ரூ. 1.08 லட்சம் தான் ஒதுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இது மிகமிகக் குறைச்சலான தொகையாகும். அந்த வட்டாரத்தில் குடி தண்ணீருக்காக மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். கிணறு வெட்டினால் மட்டும் போதாது, கிணறு வெட்டினால் உப்புத் தண்ணீராக இருக்கிறது. ஆகவே, அந்தந்த வட்டாரத்திலுள்ள கிராம ஊரணிகளை அழைப்படுத்த ஏற்பாடு செய்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். மதிப்பிற்குரிய போர்டு மெம்பர் அந்தப் பகுதிக்கு வந்திருக்கும்போதுகூடச் சொன்னேன். அதற்குப் பிறகும் வேண்டிய நிதிகளை ஒதுக்கவில்லை. ஒரு ஆண்டு பெய்யும் மழையில் அந்த ஊரணிகள் நிரம்பி, அந்த ஆண்டு பராவும் தண்ணீர் போதுமானதாக இருக்கும். இந்த ஊரணிகளை சரிவர பல்லாண்டுகளாகப் பராமரிக்காமல் விட்டு விட கால், அவற்றில் அதிகமான அளவு தண்ணீர் தேங்க முடியவில்லை. அந்த ஊரணிகளை அதிகமாக அழைப்படுத்தினால் பஞ்சம் ஏற்படுகிற காலத்தில் தண்ணீர் கட்டுப்பாடு இல்லாமல் இருக்கும். ஆகவே, அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பஞ்சம் ஏற்படுகிற நேரத்தில் கடன்கள் வசூல் செய்வதை எக்கிவைக்கிறோம். இப்படிச் சர்க்கார் கடன், இன்றும் பல்வேறு விதமான கடன்கள் வசூல் செய்வதை ஒத்திவைத்து வருகிறோம். ஆனால் அடுத்த ஆண்டு வசூல் செய்கிறபோது, ஒத்தி வைத்த ஆண்டுக்கான தவணைத் தொகையையும் சேர்த்து வசூல் செய்யப்படுகிறது. இது விவசாயிகளுக்கும், மற்றவர்களுக்கும் மிகுந்த இடைஞ்சலைத் தருகிறது. ஆகவே, இப்படி ஒத்தி வைத்த தவணைத் தொகையை, கடைசி ஆண்டுத் தவணைத் தொகையாக, அதாவது 10 ஆண்டு தவணைகளில் அந்த கடன் முடிகிறது என்று சொன்னால், 11 ஆண்டு கடன் தொகையாக இந்த ஒத்தி வைத்த ஆண்டு தவணைத் தொகையை வசூல் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்குத் தக்க வகையில் மாற்றங்கள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்று தண்டத் தீர்வை என்று போடப்படுகிறது. ஒடை ஆற்று ஓரங்களில் இருப்பவர்கள், சமுத்திரத்தில் சென்று வீணாக விழும் தண்ணீரைப் பாசனத்திற்கு என்று பம்புகள் மூலமாகவும், ஏற்றத்தின் மூலமாகவும் எடுத்துச்செல்கிறார்கள். அவர்களிடமிருந்து 1க்கு 10 மடங்கு தண்டத்தீர்வை வசூல் செய்யப்படுகிறது. அந்த தண்டத் தீர்வையை அறவே நீக்கவேண்டுமென்று

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

[1971 ஜூலை 6]

கேட்டுக்கொள்கிறேன். விவசாயிகள் வாங்கிய கடனுக்கான தவணைத் தொகையைச் செலுத்த சற்று காலதாமதமானால், ஒரு சில நாட்கள் தாண்டிச் சென்றாலும், ஒரு ஆண்டுக்கான வட்டியை வசூலிக்கும் முறை இருக்கிறது. அதை மாற்றி அமைத்து, எத்தனை நாட்கள் கழித்து அந்த தவணையைச் செலுத்துகிறார்களோ, அந்த காலத்திற்கு மட்டும் வட்டி வசூலிக்கும் முறையில் விதிகளை மாற்றி அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பென்ஷன் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில், அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு என்றும், முதியோர்களுக்கு என்றும் அளிக்கப்படுகிறது. இப்போது குறைந்த பட்ச பென்ஷன் ரூ. 20 என்று இருப்பதை உயர்த்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு, ஓய்வு பெற்றவர்கள் 2 மாதத்திற்குள்ளேயே பென்ஷன் தொகை பெறும் வாய்ப்பை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும்.

முதியோர் பென்ஷன் என்று சொன்னால் ஒரு மாவட்டத்திற்கு இவ்வளவுதான் கொடுக்கலாம் என்று இருக்கிறது. ஆனால் அங்கே இருக்கும் முதியோர்கள் எண்ணிக்கையைக் கணக்கில் எடுத்துப் பார்க்கிறபோது இந்த அளவை விட அதிகமாக இருக்கிறது. இந்த அளவை விட அதிகமாகப் பென்ஷன் வாங்க தகுதி உள்ளவர்கள் இருந்தாலும்கூட பென்ஷன் வாங்குவதற்கு முடியவில்லை.

இன்று விவசாயக் கூலிகள் பலபேர் வயோதிக நிலை அடைந்து ஒரு வேலையும் செய்ய முடியாமல் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அத்தனை பேருக்கும் முதியோர் பென்ஷன் கிடைக்கும் வகையில் நிதி வசதி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். எந்த விதமான வசதியும் இல்லாத அனைவருக்கும் இந்த முதியோர் பென்ஷன் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திப்பட்டு சேதம் அடைந்த வீடுகளை செப்பனிடுவதற்காக சர்க்காரிலிருந்து ரூ. 80 கொடுக்கப்படுகிறது. இந்த ரூ. 80 ஐ வைத்துக் கொண்டு அத்தியாவசியமான வேலைகளைத்தான் செய்து கொள்ள முடிகிறது. வீட்டைச் சரியானபடி செப்பனிட முடிவதில்லை. இந்த ரூ. 80 இலவசமாகக் கொடுப்பதோடு கூட, ரூ. 500 கடனாகக் கொடுக்கவும் அரசு முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்போது ஹரிஜனங்களுக்கு ரூ. 300 வரை கடன் தரப்படுகிறது. அதை எல்லோருக்கும், அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஹரிஜனங்களுக்குக்கூட இந்த லோன் கிடைப்பதற்குக் கால தாமதம் ஆகிறது. கிட்டத்தட்ட ஒரு ஆண்டுக் காலம் கூட ஆகிவிடுகிறது. அதற்குப் பிறகு வந்து பார்க்கும் அதிகாரிகள் வீடுகள்தான் சரியாகக் கட்டப்பட்டு விட்டதே, எதற்காக லோன் என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே, தமிழ்நாட்டில் இருக்கும் எல்லாவிதமான ஏழைகளுக்கும் விபத்தால் சேதமடைந்த வீடுகளைச் செப்பனிடும் வகையில் கடன் வழங்க அரசு உத்தரவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1971 சூலை 6]

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

அதோடு, விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்த கடனைத் திருப்பி வசூல் செய்யும் நேரத்தில், உழவு மாடுகள், உழவுக் கருவிகள் போன்றவற்றை ஜப்தி செய்யக் கூடாது என்று இருக்கிறது. அது போல், பம்பு செட், ஆயில் இன்ஜின் போன்றவற்றையும் ஜப்தி செய்யக் கூடாது என்று உத்தரவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போது இவைகளை ஜப்தி செய்யும் போக்கு இருக்கிறது. இதை மாற்றி அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த அளவில் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. சோ. கருணாநாதன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சரால் கொண்டுவரப்பட்டுள்ள மானியத்தை வரவேற்று ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன்.

அரசாங்கத்திற்கு சம்பந்தப்பட்ட தரிசு நிலங்களை நிலகிரி மாவட்டத்திலுள்ள விவசாயிகளுக்குப் பட்டா செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கடந்த 20 வருடங்களாக அந்த விவசாயிகள் அந்த நிலத்தில் பயிர் செய்து வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு இன்னும் அந்த நிலம் தரப்படாமல் இருக்கிறது. அந்த நிலைமையை மாற்றி, நிலகிரி மாவட்டத்திலுள்ள விவசாயிகளுக்கு அந்த நிலங்களைப் பட்டா செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். விவசாயம் பெருகும் வகையில் அரசாங்கம் தரிசு நிலங்களை அந்தே பல்லாண்டுகளாக விவசாயம் செய்து வரும் விவசாயிகளுக்கு, காலி செய்பவெண்டுமென்ற நிபந்தனையை எடுத்து, லீஸ் கொடுத்து விவசாயம் செய்ய உதவ வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மின்சாரத் துறைக்கும், அரசுத் துறைக்கும் தேவையான நிலங்கள் குந்தாவிலும் அட்டு பாயிலிலும் அரசாங்கத்தால் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது. அந்த நிலங்களுக்குச் சிறு தொகைகள் கொடுக்கப்பட்டன. அதோடு நிலத்திற்கு நிலம் தருகிறோம் என்று சொல்லி, பாதிப் பேர்கள் பெற்றார்கள். ஆனால் மீதிப் பாதிப் பேர்கள் பெறாமல் அங்கலாய்க்கிறார்கள். அவர்களுடைய குறையையும் தீர்த்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மாவட்டத்தில் அபிவிருத்தி மன்றக் கூட்டத்தில் தீர்மானங்கள் போட்டு, ஆட்சி மன்றத் தலைவரால் அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பப்படும் கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றித் தர வேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேநேரத்தில், கலெக்டர் அலுவலகத்திலும், தாலுகா அலுவலகத்திலும் பணியாற்றும் அரசு ஊழியர்கள் வீடு இல்லாது குறைப்படுகிறார்கள். அதற்கான நல்ல திட்டங்களைத் தீட்டி அவர்கள் தங்குவதற்கான வீட்டு வசதிகளைச் செய்து தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாவட்டப் பணிகள் சரியாக நடைபெற வேண்டுமென்று தாலுகா அலுவலகத்திற்குக் கொடுக்கப்படும், ஊராட்சி மன்றங்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் ஜீப் போன்ற வாகனங்கள் சரியானதாக இல்லை. மலைப் பகுதியில் ஓடும் வாகனங்கள் புதிதாகவும், தாங்கும் வகையிலும் இருக்க வேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. சோ. கருணாநாதன்] [1971 சூலை 6]

கிராம மணியக்காரர்கள் தங்களுடைய வசதிகளைச் செய்யும் போது-நான் எல்லோரையும் சேர்த்துக் கொள்ள வில்லை-சிலர் அப்படிச் செய்கிறார்கள், வசதிபடைத்தவர்களை விட்டு விட்டு, வசதியற்ற ஏழை மக்களைத் துன்புறுத்தி, அவர்களுடைய வீடு வாசல்களை ஜப்தி செய்கிறார்கள். ஏன் இப்படிச் செய்கிறார்கள் என்றால், அது அரசாங்கத்தின் உத்தரவு என்று சொல்லுகிறார்கள். இப்படிப் பட்ட நிலைகளை அவர்கள் உருவாக்கியிருப்பதால், கிராம மக்களிடம் கசப்பு உணர்ச்சி ஏற்பட்டு இருக்கிறது. நான் எல்லா மணியக்காரர்களையும் சொல்லவில்லை. ஒரு சிலர் அப்படி யிருக்கிறார்கள். அரசாங்கத்திற்கு முதுகெலும்பாக, வளர்ச்சிக்கு உதவியாக இருக்கும் வகையில் அவர்கள் அரசாங்கப் பணிகளில் ஈடுபட வேண்டும் என்று கிராம அதிகாரிகளை தங்கள் மூலம் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நீலகிரி மாவட்டத்தில் பிற்பட்ட மக்கள் இருக்கும் பகுதியில் தேவையான எல்லாக் காரியங்களையும் தமிழக அரசு செய்து தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. எஸ். ஆறுமுகம் : தலைவர் அவர்களே, மாவட்ட நிர்வாகம், வருவாய்த் துறை மானியக் கோரிக்கைகள் மீது என்னுடைய கருத்தைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். மக்கள் அரசு இது என்பதை நாட்டு மக்களுக்கு நிலைநாட்டும் வகையிலும், வருவாய்த் துறை இலாகாவின் கிராமப் பெரு மக்களுக்கு நீதி வழங்கிட வேண்டும் என்று மனு நீதி திட்டத்தை நம்முடைய முதல்வர் வகுத்து, அந்த மனு நீதி திட்டத்தின் மூலம் கிராமப் புறங்களில் தீர்க்கப்படாமல் இருந்த பிரச்சினைகளுக்கெல்லாம் தீர்க்கப் பட்டு வருகிறது என்பதையும், அதன் மூலம் நாட்டு மக்கள் இந்த அரசின் மீது நிரம்ப நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறார்கள் என்பதையும் இந்த மானியத்தின் மீது பேசும் நேரத்தில் எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப் பட்டுள்ளேன்.

அதே நேரத்தில் இன்றைக்கு அதிகாரங்களைப் பரவலாக்கி உடனுக்குடன் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காணவேண்டும் என்பதை நம்முடைய அரசு தனி முயற்சி செய்து வருகிறது. அந்த அடிப்படையில் இன்றைய தினம் ரெவின்யூ போர்டு ஒன்று தனியாக இயங்கும் முறையில் இருக்கிறது. ரெவின்யூ போர்டு வேண்டாம் அதை ஒழிக்க வேண்டும் என்றும் அந்தப் பணிகள் சர்க்காரின் நேரிடையில் நடைபெற வேண்டும் என்றும் நீண்ட நாளாக இந்த மன்றத்திலேயும், பொதுமக்களாலும் கருத்துக்கள் தெரிவிக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது. இதே சட்ட மன்றத்தில் முன்னால் இந்த இலாகா பொறுப்பேற்றிருந்த வரும் இந்நாள் பேரவைத் தலைவரும் இந்த மன்றத்திலே அறிவித்தார்கள், ரெவின்யூ போர்டு ஒழிக்கப் பட வேண்டிய சட்டம் விரைவில் வரும் என்று. ஆனால் இன்னும் அது நடைமுறைக்கு வராமல் அதன் போர்டு ஒழிப்பு உண்டா இல்லையா என்பது தெளிவாக்காத நிலை இருந்து வருகிறது.

இந்த நேரத்தில் வருவாய்த் துறை அமைச்சரவர்களை நான் கேட்டுக் கொள்வதெல்லாம், நம்முடைய அரசு மக்களுக்கு உள்ள பிரச்சினைகளுக்கு உடனடித் தீர்வு காண விரும்புவதால், அந்த அடிப்

1971 சூலை 6]

[திரு. எஸ். ஆறுமுகம்]

படையில் பல பிரச்சினைகளுக்கு நேரிடாத் தொடர்பு இல்லாத நிலையியில் இந்த போர்டு தனியாக இயங்க வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறதா என்பதைக் கவனத்தில் கொண்டு, அதை ஒழிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் உள்ளாட்சித் துறை நிர்வாகமும், வருவாய்த் துறை நிர்வாகமும் மாவட்ட அளவில் இணைந்து இருப்பதைத் தவிர்க்க வேண்டும். மக்கள் பிராகிரிசிகள் சட்ட மன்றத்திலும், ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்களும், பேரூராட்சி மன்றத் தலைவர்களும் அத்தனை பேர்களும் நீண்ட நாளாகக் கேட்டு வருவது, ஊராட்சி ஒன்றிய நிர்வாகத்தில் நீண்ட நாளாகப் பணியாற்றுகின்ற காரணத்தால், நடைமுறையில் கண்ட உண்மையின் அடிப்படையில் கேட்கிறோம், இது இரண்டும் ஒன்றாக இருப்பதால், ஏற்படும் தொல்லைகளை அரகக்கும், அமைச்சர் பெருமக்கள் கவனத்திற்கும் கொண்டு வருகிறோம். உள்ளாட்சித் துறை நிர்வாகம் தனியாகப் பிரிக்கப் படவேண்டும். பல குழுக்கள் அமைக்கப் பட்டு, அறிக்கைகள் சர்க்காருக்குக் கொடுத்து, பரிசீலனையில் எடுத்துக் கொண்டு, மறுபடியும் ஒரு கமிட்டிக்கு விடப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் பிரச்சினை கமிட்டிக்கு விடப்பட வேண்டுமா என்பதை அமைச்சரவை மறு பரிசீலனை செய்து விரைவில் ஒரு முடிவு எடுத்து ஆவன செய்ய வேண்டும்.

நாங்கள் கேட்பதெல்லாம், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரே நம்மிக்கையாக இருக்கிறார்கள். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரே உள்ளாட்சித் தலைவராக இருக்கட்டும். ஆனால் கோட்ட அளவில், கோட்டாட்சித் தலைவர் அந்த உள்ளாட்சி நிர்வாகத்தில் இடம் பெருவது தவிர்க்கப்பட வேண்டும். அந்தக் கோரிக்கையை நிறைவேற்றிக் கொடுக்க வேண்டும். அதை நிறைவேற்றிக் கொடுத்தால், கிராம மக்கள் தேவைகளைக் குறுகிய காலத்தில், உடனுக்குடன் நிறைவேற்ற முடியும் என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

ஐமாபந்தி முறையை மறுபரிசீலனை செய்யப் போவதாக மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். ஏற்கனவே கொள்கை அளவில் ஐமாபந்தி ஒழிக்கப்பட வேண்டும் என்று முடிவு எடுத்திருக்கிறோம். முன்னோடித் திட்டமாக ஒரு மாவட்டத்திற்கு ஒரு வட்டம் என்ற வகையில் எடுத்துச் செயல் பட்டிருக்கிறோம். மறுபடியும் பரிசீலனை செய்யவேண்டுமெது எதற்காக என்பது புரியவில்லை. ஆகவே, எல்லா மாவட்டங்களிலும், ஐமாபந்தி முறையை ஒழிப்பது தான் மிகச் சிறந்ததாக இருக்கும் என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நம்முடைய அமைச்சரவர்கள் துணியோடு செயல்படுகிறவர்கள். ஆகவே, வருவாய்த் துறை அமைச்சர் துணிச்சல் நிறைந்தவர்கள், உடனுக்குடன் செய்வார்கள் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில் ஐமாபந்தி முறையை அறவே ரத்து செய்திட வேண்டும் என்கிற என்னுடைய வேண்டுகோளை விட விரும்புகிறேன்.

கிராம அதிகாரிகளைப் பற்றிச் சொல்லும்போது, பல்வேறு கருத்துக்களைச் சொன்னாலும், இந்த நேரத்தில் ஒன்றைமட்டும் அமைச்சரவர்களுக்குத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இப்பொழுது 1970-ம்

[திரு. எஸ். ஆறுமுகம்]

[1971 சூலை 6]

ஆண்டுக்குப் பின்னால் நியமிக்கப்பட்டவர்களை மாவட்ட அளவில் மாற்றுவதற்கு ஆட்சித் தலைவருக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. முன்னாலே, அதாவது ஏற்கனவே படிக்காதவர்கள் உள்ளூர்காரர்களாக இருப்பவர்கள் சரியான முறையில் பணியாற்றவில்லை. மக்களுடைய எண்ணம் இப்படிப் பரம்பரையாக நியமிக்கப்பட்டவர்கள் நல்ல முறையில் பணியாற்றும் மக்களுக்குத் தொல்லைகள் கொடுக்கிறார்கள் என்பது அந்தக் கூற்றுக்களை நாங்கள் நிரூபிக்க முடியும். அந்த அடிப்படையில் முன்னாலே நியமிக்கப்பட்டு இருந்தாலும், அவர்களை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருடைய பொறுப்பில் விடுவதற்கு ஆவன செய்து, மக்களுடைய நன்றியை அமைச்சரவர்கள் பெற வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதைப்போல், நிலமற்ற ஏழைகளுக்குப் புஞ்சை 5 ஏக்கர், நன்செய் 2½ ஏக்கர் கொடுக்கப்பட்டு வந்ததை மாற்றி, இப்பொழுது புஞ்சையாக இருந்தால் 3 ஏக்கர் நஞ்சையாக இருந்தால் 1½ ஏக்கர் என்ற அளவிலே கொடுக்கப்படவிருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் இந்த அவையிலே கூறியுள்ளார்கள். இதிலே, முன்பு இருந்த வரம்பே இருக்க வேண்டும் என்பது என்னுடைய வேண்டுகோள் ஆகும். நிலமற்ற ஹரிஜன மக்களுக்கு 5 ஏக்கர் புஞ்செய், 2½ ஏக்கர் நஞ்செய் நிலமாகவது கொடுத்தால்தான், அவர்கள் ஏதோ கொஞ்சம் விவசாயம் செய்து, அதன் மூலம் வருவாயைப் பெருக்கிக் கொண்டு தங்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்த முடியும். எனவே, இப்பொழுது அரசு 3 ஏக்கர் புஞ்செய் அல்லது 1½ ஏக்கர் நன்செய் என்று மாற்றி இருப்பது பேர்துமான நிலமாக விவசாய மக்களுக்கு இருக்காது; அவர்களுடைய வருமானம் மிகக் குறைவானதாக இருக்கும். இதை இந்த அரசாங்கம் பரிசீலனைசெய்து முன்பு இருந்த வரம்பிற்கு உயர்த்துவதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் முயற்சிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மற்றும், ஏற்காடு போன்ற காபித் தோட்டங்களும், தேயிலை தோட்டங்களும் இருக்கும் பகுதிகளிலே எல்லாம் 50 ஏக்கர், 100 ஏக்கர் என்று வைத்துக் கொண்டு பயிர் செய்யக் கூடியவர்கள், அவர்களுக்குப் பக்கத்திலே இருக்கும் நிலங்களை எல்லாம் “அடமானம்” செய்து கொள்ளுகிறார்கள். எனவே, அதைத் தடுக்கும் நிலைமையிலே, ஒரு விதியை நமது அரசாங்கம் கொண்டு வரவேண்டும். ஒரு குறிப்பிட்ட அளவுக்கு விஸ்தீரணம் உள்ள நிலத்தை வைத்துக்கொண்டு காபி, தேயிலை பயிரை பயிரிடுபவர்கள் காடு போன்ற பகுதிகளிலே இருக்கும் நிலத்தை அடமானம் செய்து கொள்ளுவதை இந்த அரசு அனுமதிக்க கூடாது. அப்படிப்பட்ட நிலங்களை எல்லாம் தனிப்பட்டவர்களுக்குக் கொடுத்து, அதன் மூலம் அவர்களை ஊக்குவிப்போம் என்ற அளவிலே ஒரு தீர்மானத்தை இந்த அரசு கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, மத்திய அரசிடமிருந்து பணங்களை வாதாடிப் பெறவும், கிராமப்புறப் பணித் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும் என்பதற்காகவும் இராமநாதபுரம், தருமபுரி மாவட்டங்களுக்காக தலா ரூ. 2 கோடி செலவில் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படுகின்றன. இவைகள் எல்லாம் இன்றைய தமிழக அரசு கிராமப்புற மக்களின்

1971 சூலை 6]

[திரு. எஸ். ஆறுமுகம்]

முன்னேற்றத்திற்கு எந்த அளவுக்குக் காரியங்களைச் செய்கிறார்கள் என்பதை எடுத்துக் காட்டுகிறது. இத்தகைய நல்ல காரியங்கள் எல்லாம் தமிழ் நாட்டிலே நடைபெறுகின்ற காரணத்தினால்தான் இன்றைக்கு நம்முடைய முதலமைச்சருக்கும், தமிழக அரசுக்கும் மக்கள் தங்களுடைய ஒருமித்த ஆதரவைக் கொடுத்து வருகிறார்கள்.

அடுத்து, நான் ஒரு ஊராட்சி ஒன்றிய குழுவின் தலைவரை இருப் பதால், எனக்கு முன்னால் பேசிய உறுப்பினர் சொன்னதைப் போல, ஒன்றியக் குழுவிலே இருக்கக் கூடிய ஆசிரியர்களை “புது மாறுதல் செய்வதற்கு” அட்ஹாக் கமிட்டி என்ற ஒன்றைப் போட்டு பொது மக்களின் பிரதிநிதிகளை அவமானப்படுத்தும் நிலைமையிலே இருக்க வேண்டாமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கூட இந்த மன்றத்திலே அறிவிக்கும் பொழுது சொன்னதைப் போல், “பழைய முறைப்படி இருக்கக் கூடியவர்கள் அவர்கள்” என்ற அளவிலே பொது மக்களின் பிரதிநிதிகளுக்கு வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இந்தச் சர்க்கார் சோஷலிசக் கொள்கையை நிறைவேற்றுகிறது என்பதற்குச் சான்றாகத் தான், நகர்ப்புற நில வரிச் சட்டத்தை கொண்டு வந்திருக்கிறது. அடுத்து, தமிழ்நாடு வேளாண்மை வருமான வரி சட்டத்தை சீரமைக்க அரசு முடிவு செய்து இருப்பதாக சொல்லப்படுகிறது. 7½ ஸ்டான்டர்ட்டு ஏக்கராவுக்குத் தான் வரியை விதித்திருக்கிறோம் என்கிறார்கள். இது எந்த அடிப்படையிலே கொண்டு வரப்போகிறார்கள் என்பதைத் தெளிவுபடுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இதிலே விவசாயிகளிடையே குழப்பமான சூழ்நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது என்று சொல்லி, இது எல்லா விவசாயிகளையும் பாதிக்காமல் விவசாய வருமானச் சட்டத்தை கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். (மணி அடிக்கப்பட்டது)

* திரு. எ. சுவாமிதாஸ்: மாமன்றத் துணைத் தலைவரவர்களே, வருவாய்த் துறை மானியத்தின் மீது நாங்கள் கொடுத்திருக்கின்ற வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூறலாம் என்று முற்படுகிறேன்.

நமது தமிழ் நாடு இப்பொழுது 13 மாவட்டங்களாக ஆட்சி செய்வதற்காகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவற்றில் பல மாவட்டங்கள் இன்னும் ஆட்சியை நல்ல முறையில் நடத்துவதற்கு மிகவும் கடினமான முறையிலே இருக்கிறது. காரணம், அதனுடைய பரப்பளவும், மக்கள் தொகையும் அதிகமாக இருப்பது தான். குறிப்பாகச் சொல்லப் போனால் திருநெல்வேலி மாவட்டம் அப்படி இருக்கிறது. அதை இரண்டு மாவட்டமாகப் பிரிக்கலாம். நீண்ட நெடுங்காலத்திற்கு முன்பு அதை இரண்டாகப் பிரிப்பதாகக் கூட இருந்தது. அப்படி அதைப் பிரித்தால், இன்னும் ஆட்சி முறை நல்ல முறையில் நடப்பதற்கும், அதன் மூலம் மக்கள் பல நலன்களைப் பெறுவதற்கும் உதவிகரமாக இருக்கும்.

அந்த மாவட்டம் கிட்டத்தட்ட 30 லட்சம் மக்கள் தொகையைக் கொண்டிருக்கிறது. அதைப் போலவே, மற்ற மாவட்டங்களையும் இரண்டாகப் பிரித்து நல்ல முறையிலே ஆட்சி செய்ய இந்த அரசு

[திரு. எ. சுவாமிதாஸ்]

[1971 சூலை 6]

ஆவன செய்ய வேண்டும். முன்பு சேலம் மாவட்டம் பெரிதாக இருந்தது. அப்பொழுது இந்தப் பிரச்சினையை இந்த மன்றத்திலே கிளப்பி, தர்மபுரி மாவட்டம் சேலம் மாவட்டம் என்று இரண்டாக அதைப் பிரித்தார்கள். எனவே, அதையும் இங்கே மனதில் கொண்டு, இந்தக் காரியத்தைச் செய்ய வேண்டும். இதனால் அரசுக்குக் கொஞ்சம் செலவும் அதிகமாக ஏற்படும். அப்படிச் செலவு ஏற்பட்டாலும் கூட, ஆட்சி முறை நல்ல முறையிலே நடக்க அது உதவிகரமாக இருக்கும் என்று சொல்லி, திருநெல்வேலி மாவட்டத்தை இரண்டாகப் பிரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து நகர்ப்புற மனைகளுக்கு, ஒரு மனைக்கு மேற்படாத நிலங்களுக்கு நகர்ப்புற நிலவரியிலிருந்து விலக்களிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அத்துடன் பல தர்மஸ்தாபனங்களுக்கு முன்பு கொடுக்கப்பட்ட வரி விலக்கு ரத்து செய்யப்பட்டுள்ளது. இது பலரையும் பாதிக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். பல்கலைக் கழகத்திற்குக் கூட சொந்தமான நிலம் இருக்கிறது; அது ஒரு மனைக்கு மேலே பல நாறு மனைகளைக் கொண்டதாக இருக்கிறது. அவர்களுக்குக் கூட இச் சட்டத்தினால் இனி வரி கொடுக்கின்ற கட்டாயம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதைப் போலவே பல தர்ம ஸ்தாபனங்கள் அதாவது “கான்வென்ட்ஸ்” நகரத்திற்குள்ளே இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. அவைகள் எல்லாம் வருவாயைப் பெருக்க வேண்டும் என்று நடக்கும் ஸ்தாபனங்கள் இல்லை; மக்களுக்குத் தொண்டு புரிய இயங்கும் ஸ்தாபனம்தான். அவர்களுக்கும் இந்தச் சட்டம் சுமத்தப்படும் நிலையிலுள்ளது. ஆகவே, இதை எல்லாம் இந்த அரசு கவனித்து, எந்தெந்த ஸ்தாபனங்கள் வருவாயைப் பெருக்க வேண்டும் என்று எண்ணுகிறதோ அப்படிப்பட்ட ஸ்தாபனங்களுக்கு வேண்டுமானால் வரி போடலாம்; மற்றைய மக்கள் நல ஸ்தாபனங்களுக்கு இந்த வரியை ரத்து செய்வது நல்லது என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

முன்பு, இன்றைக்கு ஆளும் தரப்பில் இருப்பவர்கள் எதிர்த் தரப்பிலே இருந்தபொழுது “ரெவின்யூ போர்டை” ஒழிக்க வேண்டும், ஜமாபந்தி முறையை ஒழிக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். பிறகு, இந்த முறை சில மாவட்டங்களின் பகுதிகளிலே பரிசீலிக்கப்பட்டு, மீண்டும் ஜமாபந்தி நீடிக்க வேண்டும், ரெவின்யூ போர்டு இருக்க வேண்டும் என்று சொன்னால் அதனால் பல தொந்தரவுகள் இன்றைக்குச் சிப்பந்திகளுக்கு ஏற்படுகிறது என்பதை இந்த அரசாங்கம் உணர வேண்டும்.

ஒரு தாலுகா ஆபிஸில் போய் ஜமாபந்தி நடத்தினால் மேலதிகாரிகளுக்குப் பணிவிடை செய்வதில் நேரம் செலவழிக்கப்படுகிறது.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவர் அவர்களே, ஜமாபந்தி முறையைத் திரும்பவும் கொண்டுவருவதற்கு உத்தேசித்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அப்படி அல்ல. ஜமாபந்தி ஒழிப்பை இந்த அரசு ஏற்றுக்கொள்ளவும் இல்லை, விட்டுவிடவும் இல்லை. ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் ஒரு தாலுகாவில் ஆரம்பிப்பது என்று திட்டம் போட்டோம். அதனுடைய ரிப்போர்ட்டுகள் மாவட்ட ஆட்சியாளர்களிடமிருந்து வரவேண்டும். “ரெவின்யூ”

1971 சூலை 6] [திரு. ப. உ. சண்முகம்]

செய்கிறோம் என்று சொல்லும்போது, “மறு ஆய்வு” செய்கிறோம் என்பது தான் பொருள். வேறு ஒரு மாற்றம் என்று போகும்போது அதில் தவறு ஏற்படாது தவிர்க்க, ரெவ்யூ நடந்து கொண்டிருக்கிறது.

திரு. எ. சுவாமிதாஸ் : அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த விளக்கத் திற்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து கிராம அதிகாரிகளைப் பற்றிக் கேள்வி நேரத்தில் பல்வேறு அங்கத்தினர்கள் கேள்வி கேட்டார்கள். முன்பு மனிய காரருக்குக் கொடுக்க ஊதியம் ரூ. 51, இப்போது ரூ. 70, கணக்கப் பிள்ளைக்கு முன்பு கொடுத்தது ரூ. 53, இப்போது கொடுப்பது ரூ. 72, தலையாரி, வெட்டியான் ஆகியவர்களுக்கு முன்பு கொடுத்தது ரூ. 45, இப்போது ரூ. 60 வரை கிடைக்கிறது. இதுபோல் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் உள்ளவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறதா?

நான் சொல்லுகிற சருத்து, இந்தக் கிராம அதிகாரிகளை முழு நேர ஊழியர்களாக மாற்ற வேண்டும். அவர்களை முழு நேர ஊழியர்கள் ஆக்கி ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் ஒரு அலுவலகத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும். சிறு சிறு கிராமங்களில் வேண்டுமானால் இது முடியாமல் இருக்கலாம். 10 சிறு கிராமங்களை ஒன்றாக இணைத்து அதற்குத் தனியாக ஒரு கிராம அதிகாரி போடலாம். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் இருக்கின்ற முறை நல்ல முறை. பல கிராமங்களைச் சேர்த்து ஒரு “வில்லேஜ்” என்று வைத்திருக்கிறார்கள், அதற்கு ஒரு கிராம அதிகாரி (வில்லேஜ் ஆபீசர்). இரண்டு துணை அதிகாரிகள், ஒரு கடைநிலை ஊழியர் (மீனியல் செர்வன்ட்) என்று இப்படி அமைத்து, கிராம அதிகாரிக்கு என்று ஒரு அலுவலகம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்தக் கிராம அதிகாரி வரி வசூலிப்பதோடு, கிராமத்திற்கான பொதுக் காரியங்களையும் கவனித்து வருகிறார். இவ்வாறு கிராம அதிகாரிகளை முழு நேர ஊழியர்கள் ஆக்கி, அவர்களுக்கு அலுவலக வசதியும் செய்து கொடுத்தால் மிகவும் சிறப்பாக இருக்கும். இப்படிச் செய்தால் அவர்கள் மேல் சாட்டுகின்ற குற்றச்சாட்டுகள் குறையும். கன்னியாகுமரியில் இருக்கின்ற இந்த நிலையை ஆராய்ந்து தமிழகத்தில் மற்ற பகுதிகளிலும் இதைப் பின்பற்றினால் நலமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

அடுத்து, பஞ்சத் தணிப்புத் திட்டத்தில் பரவலாகப் பல திட்டங்களை நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். எனக்குத் தெரிந்த மட்டில் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் கடலோரப் பகுதிகளில் குடிநீர் வசதிக்குக் கிணறுகள் வெட்டி குழாய்கள் அமைத்துத் தண்ணீர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இவ்வாறு பஞ்சத் தணிப்புக்காக லட்சக் கணக்கான ரூபாய் செலவிடுவது ஒரு நல்ல திட்டம். அதோடு அந்தக் குழாய் மூலம் தண்ணீர் கிடைக்கிறதா என்பதை அரசு சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். மாவட்டக் கலெக்டருக்கு ஒரு உத்தரவு போட்டு, எந்தக் குழாய்க் கிணறு வேலை செய்கிறது, எந்தக் குழாயில் தண்ணீர் வருகிறது, கிணற்றில் நல்ல தண்ணீர் இருக்கிறதா என்று பார்த்து ரிப்போர்ட்டு அரசுக்கு அனுப்பச் செய்ய வேண்டும். தண்ணீர் இல்லை யென்றால் அதற்குக் காரணம் என்ன? பல காரணங்கள் சொல்லுகிறார்கள். குறை கூறவேண்டுமென்று சொல்லவில்லை,

[திரு. எ. சுவாமிதாஸ்]

[1971 சூலை 6]

அரசாங்கம் செலவு செய்கின்ற பணம் முழுமையாக பொதுமக்களுக்குப் பயன்பட வேண்டும் என்று சுட்டிக்காட்டுகிறேன். எனக்குக் கிடைத்த தகவல்படி பார்த்தால் போடப்பட்ட குழாய்கள் எல்லாம் பழைய குழாய்கள், அப்படி நடைபெற்றிருந்தால் அவற்றை நீக்கி விட்டு புதிய குழாய்கள் போடவேண்டும்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : சீக்கிரம் முடியுங்கள் ...

திரு. எ. சுவாமிதாஸ் : நல்ல எண்ணத்தில் இதைச் சொல்லுகிறேன். இப்படித் தவறுகள் நடக்காதபடி, கண்காணிக்க, மாவட்டக் கலெக்டருக்கு உத்தரவு போடுவது பற்றி பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மாவட்ட ஆட்சி முறை பற்றி யாரும் தவறு சொல்லவில்லை. கட்சிக் கண்ணோட்டம் ஆங்காங்கு ஊடுருவதாகக் கூறப்படுகிறது. மாவட்ட ஆட்சியாளர் அலுவலகத்தின் முன்னால், பல அரசியல் வாதிகள் சூழ்ந்து கொண்டு வேலைக்கு இடையூறுக இருக்கிறார்கள். அதை அரசு தடுக்க வேண்டும். அங்கு நேர்மையான முறையில் அதிகாரிகள் சட்டதிட்டங்களுக்கு உட்பட்டு

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, அங்கத்தினர் அவர்கள் தங்களுக்குத் தெரிந்து யார் என்று சொல்ல வேண்டும். யாரோ சொன்னார்கள் என்பது போல் சொல்லக் கூடாது. ஆதாரம் இருந்தால் அப்படிச் சொல்ல வேண்டுமே தவிர, யாரோ சொன்னார்கள் என்று பேசுவது இந்த அவையின் மரபுக்கு உகந்ததல்ல என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எ. சுவாமிதாஸ் : யாரோ என்று சொல்லவில்லை. அதிகாரிகளை வேலை செய்யவிடுவதில்லை என்று தான் சொன்னேன். சட்டதிட்டப்படி அதிகாரிகள் வேலை செய்வதற்கு இடையூறுக இருக்கிறார்கள் என்று தான் சுட்டிக் காட்டினேன். இன்னொன்று. ஜீப் கார்கள் பற்றிப் பலர் கூறினார்கள். அவைகளைச் சிக்கனமாகப் பயன்படுத்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இன்னொன்று வயதானவர்களுக்குப் பென்ஷன் கொடுப்பது பற்றியது. இதற்காக முந்திய அரசு ரூபாய் 20 கொடுப்பது என்று திட்டம் கொண்டுவந்தது. அந்தத் திட்டம் அப்படியே இருக்கிறது. அந்தத் தொகையை உயர்த்தி குறைந்தது 40 ரூபாயாவது கொடுக்க வேண்டும். மற்றவர்களுக்கு குறைந்த பென்ஷன் தொகை என்பது தற்போது 40 ரூபாயாக இருக்கிறது. அதை ரூபாய் 50 என்ற அளவில் உயர்த்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து பனியேறு தொழிலாளர், மீன்பிடித் தொழிலாளர் உயிரைப் பணயம் வைத்து அத் தொழிலில் ஈடுபட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். உயிர் போனாலும் பரவாயில்லை என்று இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். பலர் இத் தொழிலில் ஏற்படும் விபத்துக்களில் உயிரிழந்து விடுகிறார்கள். அம்மாதிரி இறந்தவர்களின் குடும்பத்திற்குக் குறைந்தது மூவாயிரம் ரூபாய் வரையில் கொடுத்து உதவ வேண்டுமென்று கேட்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

1971 சூலை 6] [திரு. பூ. எட்டியப்பன்]

* திரு. பூ. எட்டியப்பன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய வருவாய்த்துறை மானியக் கோரிக்கை மீது சில குறிப்பிட விரும்புகிறேன். எனக்கு முன்பு பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அதிலேயுள்ள சிறப்பான அம்சங்களை எல்லாம் எடுத்துக் கூறினார்கள். இந்தத் திட்டத்தில் பல நல்ல அம்சங்கள் பாராட்டுகின்ற முறையில் அமைந்திருக்கின்றன என்றால், எதிர் கால நம் வாழ்வுக்கு அவை ஆக்கத்தையும் ஊக்கத்தையும் அளிக்கின்ற வகையில் உருவாக்கப்பட்டிருக்கிற தென்பது என்னுடைய கருத்து என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இப்போது 1-7-1971 முதல் விவசாய நஞ்சை நிலங்களுக்கு வரிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மற்றும் ஐ.எம்.எஸ். போன்ற வகையில் கடன் கொடுத்து இந்த ரெவ்யூவிலேயே நல்ல பல திட்டங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. குறிப்பாக மனு நீதித் திட்டம்பற்றிச் சொன்னார்கள். கடந்த 20 ஆண்டு கால காங்கிரஸ் ஆட்சியில் வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் 2 ஆயிரம் பேருக்குத்தான் நிலமற்ற ஏழை விவசாயிகளுக்கு நிலம் பட்டா வழங்கியிருக்கிறார்கள். தமிழக அரசு வந்து 4 ஆண்டு காலத்தில், இன்றைக்கு கழக அரசு ஒரு லட்சத்திற்கு அதிகமான பேர்களுக்கு நிலமற்ற விவசாயிகளுக்கு நிலம் பட்டா, மனைப்பட்டா எல்லாம் கொடுத்திருக்கிறது. இவ்விதம் கடந்த 20, 25 ஆண்டுகளாக மனுப் போட்டும் நிலம் கிடைக்காத நிலை மாறி இன்று அவர்களுக்கு எல்லாம் நல்ல முறையில் பட்டாக்கள் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அதோடு கிராம அதிகாரிகளைப் பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்

கிராமங்களிலே உள்ள உழவர்களுக்கு நிலங்களைப் பயிர் செய்வதைத் தவிர, வேறு எந்த ஒரு தொழிலும் தெரியாத காரணத்தாலும், கிராம கர்ணங்கள் அவர்களுக்குப் பட்டா வழங்காமல் இருக்கும் காரணத்தாலும் 20, 30 ஆண்டு காலமாக, அந்த நிலத்திலேயே கிணறுகள் வெட்டிப் பயிர் செய்து கொண்டிருக்கும் நிலையிலும் கூட அந்தக் கிராம அதிகாரிகள் ஒத்துழைக்காத காரணத்தால் அவர்களுக்குப் பல இக்கட்டுகள் ஏற்பட்டு வருகின்றன. இதற்கு அரசு ஏதாவது கவனம் செலுத்தி அவர்கள் ஏதாவது நல்ல பயன் அடையத் தக்க வகையில் உதவி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

காடு வளர்ப்புத் திட்டம் நல்ல முறையிலே அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நிலகிரித் தைல மரங்கள் போன்ற மரங்கள், பழ வகை மரங்கள் அதிகமாகப் பெருக்கும் முயற்சிகளை நாம் கண்கூடாகப் பார்க்கிறோம். ஆனால் அதே நேரத்தில் இந்த மரங்களை வைத்துப் பயிர் செய்து விட்டார்களே தவிர, அவைகளுக்குத் தக்க பாதுகாப்பு அளிக்கப்படவில்லை. இவைகள் அரசாங்கத்தின் நேர் பார்வையில் கண்காணிக்கப்பட வேண்டும். பல ஊர்களிலே பல நேரங்களிலே இந்த மரங்கள் அடியோடு வெட்டி எடுத்துக் கொண்டு போகப் படுகின்றன. தக்க காவல் போட்டு இவைகளைத் தடுத்து நிறுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. பூ. எட்டியப்பன்]

[1971 சூலை 6]

அரிசன மக்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட நிலங்களிலிருந்து அரிசனங்களைச் சாதி இந்துக்கள், அந்த நிலங்களிலிருந்து வெளியேற்றி விடுவது பல கிராமங்களிலே நடைபெற்று வருகிறது. இவைகளைத் தடுத்து நிறுத்த அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஐமாபந்தி முறையைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அதை ஒழிக்கவும் இல்லை. எடுக்கவும் இல்லை. என்னுடைய அனுபவத்தைப் பொறுத்த வரையில் ஐமாபந்தி மிக நல்ல முறை என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். எல்லா ரிகார்டுகளும் ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்திற்கு வந்து விடுகின்றன. ஏறத்தாழ 5 நிமிஷத்தில் ஒரு காரியத்தை முடித்து விட முடிகிறது. அந்த ஐமாபந்தி முறை இல்லை என்றால், உண்மையிலேயே மிகவும் கால தாமதமாக ஆகும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அரசுக் கடன்களைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். கடந்த 2, 3 ஆண்டுக் காலமாக வரட்சியின் காரணமாக, விவசாய மக்கள் தங்கள் நிலங்களின் பேரில் வாங்கப்பட்ட கடன்களைத் திருப்பித் தருவதில் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். சென்ற ஆண்டு முதல் போகத்தில் பூச்சியினால் பயிர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டு விட்டன. இரண்டாம் போகத்தில் எந்தக் காலத்திலும் இல்லாத அளவுக்கு இந்த ஆண்டு எலிகள் மிக மோசமான அளவில் உற்பத்தியாகக் கூடிய பயிர்களை நாசப்படுத்தி யிருக்கின்றன. எனவே இந்நிலையில் அரசாங்கக் கடன்களைத் தை மாதம் வரையிலாவது ஒத்திப் போட வேண்டுமென்று நான் மிகவும் பணிவுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கிராம அதிகாரிகளைப் பற்றி ஏற்கனவேயே சொல்லியாகி விட்டது. அப்படிப்பட்ட அதிகாரிகள் மீது புகார்கள் வரும்போது அவர்கள் மீது தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். என்னுடைய கருத்துக்களை எடுத்துரைக்க இந்த மாமன்றத்தில் வாய்ப்புக் கொடுத்ததற்கு என்னுடைய நன்றியைக் கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. எஸ். வடிவேல் : சட்டமன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்குக் கிராமப் புறத்தில் மக்கள் குறைகளை நேரில் விசாரித்து பரிகாரம் வழங்குவதற்காக மனுநீதி முறை ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மனு நீதி முறையினால் பரிகாரங்கள் கண்டு விட முடியாது. குறிப்பாக அரசு அலுவலகங்களிலே ஏழை எளிய மக்கள் குறைகளை நேரில் தெரிவிக்க முடியாத நிலை இன்னும் தொடர்ந்து வந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தஞ்சை மாவட்டத்தில் உள்ள விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு தாங்கள் குடி இருக்கிற மனைக் கட்டை சொந்தம் என்று ஆக்கி விட்ட இந்த அரசை நான் நெஞ்சார வாழ்த்துகிறேன். அதேபோல் மற்ற மாவட்டங்களிலே இருக்கக் கூடிய விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கும் இந்த வசதியை அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1971 சூலை 6]

[திரு. எஸ். வடிவேல்]

7, 8 ஆண்டு காலமாக, நல்ல உற்பத்தி கொடுக்கக் கூடிய விளை நிலங்களைத் தரிசாகப் போட்டு வைத்திருக்கிறார்கள். 10 ஏக்கர், 8 ஏக்கர் என்ற அளவில் இந்த நிலங்களில் உற்பத்தி எதுவும் செய்யப் படாமல் இருந்து வருகிறது. ஒன்று இவைகளை மனைக்கட்டுகளாக ஏழை விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். அப்படி இல்லை என்றால் அந்த நிலங்களில் உற்பத்தியாவது பண்ண வேண்டும். இதை நம்முடைய அரசு கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு மரம் ஏறி தொழிலாளர்கள், மீனவத் தோழர்கள் போன்றவர்களுக்கு அகால மரணம் அடைகிற நேரத்தில் நம்முடைய அரசு மானியத் தொகை தருகிறது. ஆனால் விவசாயத் தோழர்கள் பசுமைப் பரட்சியின் மூலம் உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்குப் பாடுபடுபவர்கள் இன்றைக்கு வறுமையில் வாடுகிறார்கள். நம்முடைய நீதிபதி கணபதியா பிள்ளை அவர்களே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள், தஞ்சை மாவட்ட விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு வருட வருமானம் ரூபாய் 300 தான் என்று. உழவுத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் நவீன கருவிகளை உபயோகப்படுத்தும்போதோ, பூச்சி மருந்து அடிக்கிற காலத்திலோ, இன்னும் அறுவடை காலம், நடவு காலத்தில் நாற்றுக்கட்டை எடுத்துப் போகும்போது வரப்பில் தடுக்கி விழுந்தோ அகால மரணம் அடைந்தால் அவர்களுக்கு எந்தவிதமான நஷ்டஈடும் அளிக்கப்படாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். உழவுத் தொழில் மிக உயர்ந்த தொழில். “உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார் மற்றெல்லாம், தொழுதுண்டு பிஞ்செல் பவர்” என்று வள்ளுவப் பெருந்தகையார் கூறினர். ஆனால் அந்தத் தொழில் இன்றைக்கு பல்வகையாலும் தாழ்த்தப்பட்டு, “உழுதுண்டு வாழ்வாரே சாவார், செத்து மடிவார், மற்றையோர் தொந்தி பெருத்திருப்பார்” என்கிற நிலைக்கு வந்துவிட்டது. இந்த அரசு அந்த நிலையை மாற்றி-விவசாயத் தொழிலாளர்கள் அகால மரணம் அடைகிறபோது நஷ்ட ஈடு அளிப்பதற்கான ஏற்பாட்டையும் செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

தரிசு நிலங்களாக-ஏறத்தாழ இருபது ஆண்டுகாலமாக உப்புக்களராக இருந்த பூமியை விவசாயிகள் தங்களுடைய செய் நேர்த்தியினால் சாகுபடிக்குக் கொண்டுவந்திருந்தால் அதை அவர்களுக்கே பட்டா செய்து கொடுக்க வேண்டும். அதற்குமாறாக இன்றைக்கு அதிகமான அளவு தண்டத்தீர்வை போடுவது சரியல்ல. நகைகள், மாடுகள் ஆகிய மூலதனத்தை விற்று அந்த மண்ணிலே போட்டு ஒரு பக்கம் சாகுபடி செய்ய, மறுபக்கம் மிகுந்த அளவுக்கு அரசு தண்டத் தீர்வை போடுவது-“செம்பும் போச்சுதடா கோவிந்தா, அரிசியும் போச்சுதடா கோவிந்தா” என்கிற நிலையில் அவர்கள் அவதிப்படுவதை அரசு கவனிக்க வேண்டும். பத்தாண்டு, இருபதாண்டாக அப்படிச் சாகுபடி செய்து வருகிறவர்களுக்கே இனமாக அந்த தரிசு நிலத்தை பட்டா வழங்க அரசு முன்வர வேண்டும்.

[திரு. எஸ். வடிவேல்]

[1971 சூலை 6]

அடுத்தபடியாக ஜமாபந்தி முறை. இதைப்பற்றி மற்ற அங்கத் தினர்களும் குறிப்பிட்டார்கள். அரசும் கவனம் செலுத்தி வருகிறது. அதைப்பற்றி ஒன்றும் குறிப்பிடவில்லை.

அடுத்து, கிராம விவசாயிகள் நிர்வாகத்தினருக்கு தமிழில் ஏதாவது எழுதினால் அவர்களும் அதற்குத் தமிழிலேயே பதில் அளிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அப்போதுதான் அதைப் புரிந்து கொண்டு அவர்கள் மேற்கொண்டு அலுவலகம் சென்று தங்கள் காரியத்தைக் கவனித்து வர முடியும். தமிழ்நாளை கொலுவீற்றிருக்கிற இந்த ஆட்சியில் அதற்கு ஏற்பாடு செய்தால் தான் மிகவும் உதவியாக இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொண்டு பேச வாய்ப்பளித்த உதவித் தலைவருக்கு நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

* திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மாவட்ட நிர்வாக மானியக் கோரிக்கையின் மீது ஒருசில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நமது மாநிலத் திலுள்ள மாவட்டங்களின் எல்லைகள் எத்தகைய புனிதத்தன்மையும் வாய்ந்தவை அல்ல. இவை நீண்ட நெடுங்காலமாக இருந்து வருகின்றன. ஆகவே எல்லா மாவட்டங்களையும் ஒன்றாகக் கருதி-நிர்வாக வசதி, பரப்பளவு ஆகியவை வைத்து எப்படி மாற்றி அமைக்கலாம் என்பதை யோசித்தாக வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். உதாரணமாக திருச்சி ஜில்லாவில் எங்கள் ஊரின் எல்லையில் இருந்து மறு எல்லையோரம் உள்ள பெரம்பலூர் எல்லைக்கு 150 மைல்கள் கடந்தாக வேண்டும். இப்படி சில மாவட்டங்கள் கட்டுக்கடங்காத பரப்பளவு உடையதாக இருக்கிறது. ஒரு பெரிய மாவட்டம் என்றால் அதை இரண்டாகப் பிரிக்க வேண்டும் என்று சொல்லவில்லை. எல்லா மாவட்டங்களையும் ஒன்றாகச் சேர்த்து, புதிய முறையில் மாவட்டங்கள் அமையும்படி மாற்றி அமைப்பது நன்மை தரும். அதனால் நிர்வாக வசதி பெருகும் என்று இந்த நேரத் தில் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

அத்துடனே பட்டா வழங்கும் விஷயத்தில்-குடியிருப்புப் பட்டா, வழங்குவது மிகமிக தாமதப்படுகிறது. என்னுடைய சின்னதாரா, புரம் ஒற்றைமான்துரை என்ற இடத்தில் மிகமிக ஏழைகள் இருபதாண்டுக் காலமாக குடிசை போட்டுக் கொண்டு வாழ்ந்து வருகிறார்கள். அவர்களும் கடந்த இருபதாண்டுக் காலமாக பட்டா கோரி வருகிறார்கள். நாங்கள் போகும்போது “என்ன ஐயா, இருபது ஆண்டுகளாகக் கோரி வருகிறோம், இந்தப் பேப்பர்களே எங்கே இருக்கின்றன என்று தெரியவில்லை, நீங்கள் உதவக் கூடாதா” என்று கண்ணீர் விடுகிறார்கள். இதுபோல குடியிருப்பு பட்டா, வழங்குவதில் காலதாமதம் ஏற்படாதவாறு அரசு தக்க நடவடிக்கை எடுத்தாக வேண்டும். பள்ளப்பட்டி கிராமத்திலும் புறம்போக்கு நிலத்தை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டு வீடுகள் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒன்று, அரசு அதை ஏலத்தில் விடுவது என்றாலும் ஆட்சேபணை இல்லை. எந்தவித உரிமையும் இல்லாது அவர்கள் அங்கே இருக்கிற காரணத்தினால்தான் அவர்கள் கிராம கணக்குப்பிள்ளை, மணியக் காரர்களுக்கு பயந்து ஒடுங்கியே வாழ்கிற சூழ்நிலை ஏற்பட்டு

1971 சூலை 6] [திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்]

வருகிறது. இதைத் தவிர்க்க குடியிருப்புப் பட்டாக்களை உடனடியாக அந்தப் பகுதிகளில் வழங்க அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நாடு என்னமோ அன்னியர்கள் ஆட்சியிலிருந்து விடுபட்டது உண்மை. ஆனால் கணக்குப்பிள்ளைகளிடம் இருந்து மக்கள் விடுதலை பெறுகிறபோது தான் உண்மையான விடுதலை கிடைத்ததாக ஆகும். எதற்கெடுத்தாலும் லஞ்சம்—எதற்கெடுத்தாலும் கணக்குப்பிள்ளை சர்டிபிகேட் வேண்டும் என்கிறார்கள். போலீசில் ஒரு வழக்கு கொடுப்பது என்றால் கூட அவர் அந்த ஊர்க்காரர் என்பதாக கணக்குப்பிள்ளை சர்டிபிகேட் வேண்டும் என்கிற நிலை இருப்பதன் காரணமாக தொட்டதற்கெல்லாம் காசு—அவர் பேனா சும்மா கையெழுத்துப் போடாது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : காலையில் கேள்வி நேரத்தில் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் குறுக்கிட்டு கிராம அதிகாரிகள் எதுவும் கொடுக்காமல் கையெழுத்துப் போடமாட்டார்கள் என்பதாக பொதுவாகச் சொல்வது பொருத்தமாக இருக்காது என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : கிராமாதிகாரிகளாக இருப்பது பாவமான காரியம் என்பதான கருத்து ஏற்படக் கூடாது. சிலபேர்கள் தவறு செய்யலாம். யார் தவறு செய்கிறார்கள் என்பதை உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டு எழுதி அனுப்பினால் உடனுக்குடன் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். எல்லோரும் தவறு செய்கிறார்கள் என்பதை நான் ஒத்துக்கொள்ளத் தயாராயில்லை. உறுப்பினர் ஏதாவது குற்றச்சாட்டு சொன்னால் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார் : நான் சொல்ல வந்தது—இந்த மாதிரியாக எதற்கெடுத்தாலும் கணக்குப்பிள்ளை சர்டிபிகேட்தான் வேண்டும் என்பது இல்லாது ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர், சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் ஆகிய எங்களுக்கு அதுபோன்ற சர்டிபிகேட்டுகளில் கையொப்பமிட்டு வழங்கும் அதிகாரத்தைக் கொடுக்க வேண்டும் என்பதுதான். சர்டிபிகேட் வழங்கும் முறையைக் கணக்குப்பிள்ளைகளிடம் இருந்து மாற்ற வேண்டும். அவர்கள் மீது புகார் செய்கிறபோதும் தாசில்தார், ரெவின்யூ ஆபீசர் விசாரிப்பார் என்பது இல்லாமல் ஆர்.டி.ஓ. லெவலில் மேல்மட்டத்தில் விசாரணைக்கு வழி செய்ய வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக அரசாங்கத்தில் சீக்ரட்ஃபைல் “ Confidential file ” கையாளப்படுகிறது. கீழுள்ள சிப்பந்திகளைப்பற்றி மேலதிகாரிகள் சொந்த விருப்புவெறுப்பின் காரணமாக, சமய உணர்ச்சியின் காரணமாகப் பல சந்தர்ப்பங்களில் பாதகமாக எழுதி வைத்து விடுகிறார்கள். அது சிப்பந்திகளின் பதவி உயர்வைப் பாதிக்கிறது; அவர்கள் எங்களிடம் சொல்கிறார்கள். ஆகவே மேலதிகாரிகளின் சொந்த விருப்பு வெறுப்புணர்ச்சி, சமய உணர்ச்சிக்கே இடமளிக்காத வகையில் சீக்ரட்ஃபைல் முறையையே எடுத்துவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்] [1971 சூலை 6]

அடுத்தபடியாக, முதியோர் ஓய்வு ஊதியங்களைப்பற்றி இங்கே சொல்லப்பட்டது. இந்த அரசு மக்கள் நலனிலே முழுமையான அக்கறை கொண்ட அரசு. சில கிராமங்களில் வயது வந்தவர்கள், முதியோர்கள் சந்ததியில்லாதவர்கள் பிச்சையெடுத்து வாழ்கின்ற அவல நிலையில் வாழ்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஓய்வு ஊதியங்களை வழங்க வேண்டும். ஒரு கிராமத்தில் இத்தனை பேருக்குத்தான் ஓய்வு ஊதியம் என்ற அளவு சொல்லாமல், ஒரு எல்லைக்கோட்டை நிர்ணயிக்காமல் வயதானவர்களுக்கு ஓய்வு ஊதியம் வழங்கப்பட வேண்டும். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் திரட்டக்கடிய பிச்சைக்காரர் மறுவாழ்வு நிதியிலிருந்தாவது ஒரு சிறிது எடுத்து, ஐம்பது, அறுபது வயதானவர்கள் சந்ததியில்லாத முதியோர்கள் யாராய் இருந்தாலும், நிச்சயமாக அவர்களுக்கு அரசாங்கம் மானியம் அளிக்கும் என்கிற நிலைமையை உண்டுபண்ண வேண்டும் என்று இந்த அரசாங்கத்தை மிகப் பணிவுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஒருசிலருக்கு மட்டும் முதியோர் ஓய்வு ஊதியம் கொடுக்காமல், வயதானவர்கள் அனைவருக்கும் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மனு நீதி முறையினால் பலன் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அதிகாரிகள் கிராமங்களுக்குச் செல்லும்போது, அவர்களிடம் “குடி தண்ணீர் இல்லை, கிணறு ஆழப்படுத்த வேண்டும், பட்டா கொடுக்க வேண்டும்” என்ற முறையில் ஆயிரக் கணக்கான மனுக்களை கிராம மக்கள் கொடுக்கிறார்கள். நாங்கள் கிராமங்களுக்குப் போனபோழுதுகூட சுமார் 200 மனுக்கள் எங்களிடம் கொடுக்கப்பட்டன. கிணற்றில் தண்ணீர் இல்லை யென்றால் நாங்கள் என்ன செய்ய முடிகிறது? நாங்கள் அதிகாரிகளைப் பார்த்துக் கேட்கிறோம். கிராமங்களில் இப்படிப்பட்ட கோரிக்கைகள் வருகின்றனவே தவிர, கோரிக்கைகள் தீர்க்கப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. இப்படி மனுநீதி முறை குறையுள்ளதாகச் செயல்படுவதைவிட, மனுநீதித் திட்டமே தேவைதான் என்ற அளவுக்கு கேள்விக்குறி, தாமதத்தால் ஏற்படும் குறையால் எழுகின்றது.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவர் அவர்களே, மனு நீதித் திட்டமே தேவையில்லை என்ற தவறான கருத்தைச் சொல்கிறார். மனுநீதி திட்டத்தினால் நிறையப் பலன் இருக்கிறது. அங்கத்தினர் அவர்கள் மனுநீதித் திட்டம் நடத்துகின்ற இடத்தில் ஒருதரமாவது சென்று, அதிகாரிகளின் பக்கத்தில் உட்கார்ந்து கொண்டு பார்க்க வேண்டும். நான்கைந்து ஆண்டுகளாகப் பட்டா வழங்காதவை எல்லாம் இப்போது அந்த இடத்திலேயே பட்டா வழங்கப்படுகிறது. அதில் எந்தவிதமான புகாரும் இல்லை. எல்லோரும் மனுநீதித் திட்டத்தைப் பாராட்டுகிறார்கள். மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு மட்டும் அதைப் பாராட்ட மனம் இல்லை. மனுநீதித் திட்டம் இல்லாமல் இருப்பது மேல் என்று சொல்கிறார்கள்.

திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்: தலைவர் அவர்களே, நான் சொல்ல வந்தது எல்லாம், உடனுக்குடன் காரியங்கள் ஆற்றப்படவில்லையென்று தான், முழுமையாக நீக்கப்பட வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. அங்கத்தினர்கள் சொன்ன குற்றச்சாட்டுகளை

1971 சூலை 6] [திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்]

யெல்லாம் அரசு ஆராய்ந்து தக்க முடிவுகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கூறி, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. என். கணபதி: மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, வருவாய்த் துறை மானியக் கோரிக்கையின் மீது என்னுடைய ஆதரவைத் தெரிவித்து, ஓரிரு கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த மாவட்ட ஆட்சித் துறையில் சாதாரணமாக முதுகெலும்பாக விளங்கக்கூடியவர்கள் வருவாய்த் துறை அதிகாரிகள் என்ற கருத்து வரவேற்கக்கூடிய கருத்தாகும். அரசின் கொள்கைகளை, குறிப்பாக மாண்புமிகு கலைஞர் அவர்கள் தலைமையில் சமதர்ம சோஷலிசத்தை உருவாக்க வேண்டுமென்ற முயற்சிக்கு, சாதாரண கிராமங்களிலே, மூலைமுடுக்குகளிலே எல்லாம் சென்று பரப்ப கிராம மக்கள் அரசு ஆற்றுகின்ற நற்பலன்களை அனுபவிக்க வேண்டுமானால், கிராம மக்களின் வாழ்க்கைத்தரம் உயர வேண்டுமானால் அதற்குக் கட்டுக்கோப்பான “அட்மினிஸ்ட்ரேடிவ் மெஷனரி”-நிர்வாக யந்திரம்-செயல்பட வேண்டும். அது ஒரு அச்சாணியாக விளங்குகிறது என்று சொன்னால் அது மிகையல்ல. மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் இருக்கிறார். அவருக்குக் கீழே பணியாற்றுகின்ற பல்வேறு அதிகாரிகள் அரசாங்கத்தின் கொள்கையை நடைமுறைப்படுத்தி வருகிறார்கள். இந்த அதிகாரிகள் அரசாங்கத்தின் திட்டங்களையும், கொள்கைகளையும் நடைமுறைப்படுத்தி, அதனால் கிடைக்கிற பலன்களை, நன்மைகளை கிராம மக்களுக்கு ஏற்படுத்தித் தருவதிலும் ஒத்துழைக்கிறார்கள் என்பதை உணர்ந்து நாம் அவர்களைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். இருந்தாலும், நிர்வாக யந்திரம் மேலும் மேலும் சீர்ப்பட வேண்டுமென்ற நல்ல நோக்கத்தால் ஓரிரு கருத்துக்களைச் சொல்லலாம் என்று கருதுகிறேன்.

ஊராட்சி மன்றங்களில் உள்ளாட்சி என்ற துறை இருக்கிறது. கிராம அளவில் உள்ளாட்சிக்கு நிர்வாக அதிகாரி இருக்கிறார். யூனியனைப் பொறுத்த அளவில் பி.டி.ஓ. இருக்கிறார். கமிஷனர் இருக்கிறார். டிஸ்ட்ரிக்ட் பஞ்சாயத்து ஆபீசர் என்பவர் கோட்ட அளவில் இருக்கிறார். மாவட்ட அளவில் ஆய்வாளராக மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் இருக்கிறார். மாநில அளவில் டைரக்டர் ஆஃப் ரூரல் டெவலப்மென்ட் என்பவர் இருக்கிறார். இத்தனை பேரும் ஒன்றோடொன்று கட்டுக்கோப்பாக இயங்க வேண்டுமானால் பஞ்சாயத்து நிர்வாகத்திலே, உள்ளாட்சி நிர்வாகத்திலே பக்குவப்பட்ட, பண்பட்ட, பயிற்சி பெற்ற அதிகாரிகள் மேலும் மேலும் இந்தக் கிளைக்குத் தேவை. அவர்கள் இப் பணிகளில் ஈடுபடுகின்ற நேரத்தில் கிராமங்களில் கிராம அதிகாரி, மாவட்ட அளவிலே மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்குப் போகாமல், மாநில அளவில் டைரக்டர் ஆஃப் ரூரல் டெவலப்மென்ட் என்பவருக்கு கோரிக்கைகளை அனுப்பலாம். மாவட்ட அளவில் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்குப் பதிலாக டிஸ்ட்ரிக்ட் பஞ்சாயத்து ஆபீசர் என்பவருக்கே இந்தப் பணிகளை—உள்ளாட்சித் துறையை—ஒதுக்கித் தந்தால் உள்ளாட்சித் துறைப் பணிகள் சீர்ப்படுத்தப்பட்டு, நல்ல முறையில் நடக்கும் என்பதைக் கூறிக்கொள்கிறேன். இப்போது மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்கள் இந்தப் பணியை ஏற்றுக் கொண்டு செயல்படவில்லை யென்று யாரும்

[திரு. என். கணபதி]

[1971 சூலை 6]

தவறாகக் கருதிவிடக் கூடாது. மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு பலதரப்பட்ட பொறுப்புகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அரசாங்கத்தின் முற்போக்குக் கொள்கைகள் சம்பந்தமாகப் பல நடவடிக்கைகளை அவர் மேற்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. மேலும் மாவட்டத்திற்குத் தலைமை தாங்கி உழைக்க வேண்டியிருக்கிறது. அவருக்கு மேலும் தொல்லைதரக் கூடாது என்ற காரணத்தினால்தான். இந்த இலாகாவை எடுத்து, உள்ளாட்சித் துறையில் அனுபவமிக்க ஒருவரைப் போடுவது சாலச் சிறந்தது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மேலும், இப்படிச் செய்தால், கீழ்மட்டத்தில் பணியாற்றுகின்ற அதிகாரிகள் பதவி உயர்வு பெற்று, நல்ல முறையில் சேவை செய்வதற்கான வாய்ப்பும் அவர்களுக்குக் கிடைக்கும்.

கிராம நல ஊழியர்கள், கிராம சேவகர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு என்று குறிப்பிட்ட பணி ஒன்றும் இல்லை. குடும்பக் கட்டுப்பாடு பிரசாரம் நடைபெற வேண்டுமானால், அந்த ஊழியர்கள் கிராமங்களின் மூலை முடுக்குகளுக்கெல்லாம் சென்று அந்தத் திட்டத்திற்கு ஆதரவு திரட்டுகிறார்கள். மக்களை குடும்பக் கட்டுப்பாடு திட்டத்தில் ஈடுபடுமாறு அவர்களை அழைத்து வந்து அரசாங்க மருத்துவ மனையிலோ, தனியார் மருத்துவ மனையிலோ சேர்த்து, அறுவை சிகிச்சை செய்வதற்கு ஒத்துழைக்கிறார்கள். ஆனால் இவர்கள் செய்கின்ற இந்தப் பணியெல்லாம் இவர்களுடைய கணக்கில் சேருவதில்லை. பி.டி.ஓ. ஆபீசில் ஏஜுகேடார்—குடும்பக் கட்டுப்பாடு பிரசாரகர் என்பவர் ஒருவர் இருக்கிறார். கிராம சேவகர்கள் செய்யும் பணியெல்லாம் அவருடைய கணக்கில்தான் சேருகிறது. கிராம சேவகர்களுடைய உழைப்பை யெல்லாம் தன்னுடைய உழைப்பாகக் கணக்கு காட்டுகிறார். (all the credit goes to the block educator) என்று என்னிடத்தில் குறைப்பட்டுக் கொண்டார்கள். கிராம சேவகர்களுக்கு என்று நிர்ணயமான பணிகளை நிர்ணயித்தா, குறிப்பிட்ட பணிகளில் அவர்களை ஈடுபடுமாறு செய்தால், அவர்கள் செம்மையாகப் பணியாற்றுவார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நல்ல திட்டப் பணிகளை ஊக்கமாக நிறைவேற்ற அவர்களுக்கு வாய்ப்புக் கிடைக்கும்.

கிராமநல ஊழியர்கள் பதவி உயர்வு பெற வாய்ப்புக் கிடையாது. ஊராட்சி மன்றங்களில் கிரேடு-2. எக்சிக்யூட்டிவ் ஆபீசர் இருக்கிறார். கிராம சேவகருக்கும் கிரேடு-2. ஆபீசருக்கும் சம்பளத்தில் வித்தியாசம் கிடையாது. இதை யெல்லாம் கவனித்து, அவர்களுக்குப் பதவி உயர்வு கிடைக்க வழி செய்ய வேண்டும்.

அடுத்து, ஐந்து ஏக்கருக்குக் குறைந்த நிலங்களுக்கு வரியை ரத்து செய்திருக்கிறது. அதை நாம் ஆதரிக்கிறோம். வரியைத் தாங்கக் கூடியவர்களுக்குத்தான் போடுவோம் என்பது நம்முடைய அரசின் கொள்கையாக இருந்து வருகிறது. (irrespective of holdings)

ஐந்து ஏக்கருக்கு வரி கிடையாது என்று சொல்லுகிறார்கள். ஐந்து ஏக்கருக்கு மேல் வைத்திருப்பவர்களுக்கு வரி விலக்கில்லாமல் வரி விதிக்க வேண்டும். விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு வீடு கட்டுவதற்கு அரசாங்கம் செய்யும் முயற்சிகளைப் பாராட்டுகிறேன்.

1971 சூலை 6]

[திரு. என். கணபதி]

நிலமற்ற ஏழைகளுக்கு நிலம் வழங்குகின்ற நேரத்தில் நிலங்களை 3 ஏக்கரிலிருந்து $1\frac{1}{2}$ ஏக்கருக்குக் குறைத்திருக்கிறார்கள். $1\frac{1}{2}$ ஏக்கரில் விவசாயம் செய்து என்ன பலனைப் பெற முடியும்? ஆகவே, விவசாயிகளுக்கு 3 ஏக்கர் என்ற அளவில் நிலம் வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, புறம்போக்கு நிலங்களை அரசு விவசாயத்திற்கு மற்றவர்களுக்கு—லீஸ்—குத்தகைக்கு விடுகின்ற நேரத்தில் குறைந்த பட்ச “நாமினல் ரேட்” ஆகப் போட வேண்டுமே தவிர, பெரிய அளவில் வரி போட்டு வாங்குகின்ற நிலைமை இருக்கிறது. ஒரு விவசாயி 3 ஏக்கர் நிலம் பெற்றிருந்தால் வாடகை 20 ரூபாய் என்று இருந்தது. இப்போது 240 ரூபாய் என்று உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. அந்த விவசாயி 3 ஏக்கர் நிலத்திலே சாகுபடி செய்து, ஆண்டு ஒன்றுக்கு 240 ரூபாய் வரி செலுத்தக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. இதுபோன்ற பல்வேறு நிகழ்ச்சிகள் நடந்திருக்கின்றன. விவசாயத்திலே நாம் பசுமைப் பரட்சியை ஏற்படுத்தி உணவிலே தன்னிறைவு எய்த வேண்டுமென்ற கொள்கைக்கு மாறாக பீனஸ்ரென்ட் என்ற அளவிலேதான் இது இருக்கிறது. எனவே இதையெல்லாம் நம் முடைய அரசு தவணிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வீட்டு மனை போன்றவைகள் பதிவு செய்யப்படுகின்ற நேரத்திலே குறைந்த மதிப்புள்ள கட்டணத்தைக் கொடுத்துப் பதிவு செய்கிறார்கள். ஒவ்வொரு ஊரிலும், அல்லது ஒவ்வொரு பகுதியிலும் எவ்வளவு மதிப்பு போட்டுப் பதிவு செய்யவேண்டுமென்று பார்த்து ஒரு கட்டணத்தை நம்முடைய அரசாங்கமே தன்னுடைய வருவாய்த் துறை அலுவலர்களைக் கொண்டு நிர்ணயித்து இருக்கிறது. அந்தக் கட்டணம் சரிவர வாங்கப்படுகிறதா என்பதைக் கண்காணிப்பதில்லை. எப்படி மாவட்ட நீதி மன்றங்களைத் தலைமை நீதிமன்றத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் ஆண்டுக்கொரு முறை வந்து சரிபார்க்கிறார்களோ அதே போன்று இங்கேயும் இன்ஸ்பெக்டர் ஜெனரல் ஆப் ரிஜிஸ்ட்ரேஷன் அல்லது டிஸ்ட்ரிக்ட் ரிஜிஸ்ட்ரார் அங்கங்கே உள்ள சப் ரிஜிஸ்திரார் ஆபீஸ்களுக்குச் சென்று அடிக்கடி அங்கே ஸ்டாம்பு கட்டணம் ஏமாற்றப்படாமல் வாங்கப்பட்டிருக்கின்றதா, ஒழுங்கினங்கள் நடைபெறாமல் இருக்கின்றதா என்பதைக் கண்காணிக்க ஒரு திட்டத்தை ஏற்படுத்தி அதை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய ஆதரவை இந்தக் கோரிக்கைக்குத் தெரிவித்து முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. துரை. கோவிந்தராசன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாவட்ட நிர்வாகத்தைப்பற்றி இந்த மன்றத்திலே பேசிய உறுப்பினர்கள் அத்தனைபேர்களும் நல்ல பல கருத்துக்களைச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். குறிப்பாக மாவட்ட ஆட்சி நிர்வாகம் பற்றி பல்வேறு கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லியிருந்தாலும் காலத்தாலே வளர்க்கப்பட்ட மாவட்ட ஆட்சி நிர்வாகம் இரண்டையும் உள்ளடக்கிய ஒன்றாக இருக்கின்ற காரணத்தினாலே, குறிப்பாக ரெவின்யூவையும் பஞ்சாயத்துக்களுடைய நிர்வாகத்தையும், ஒன்றாகச் சேர்த்து உள்ளடக்கி இருக்கின்ற காரணத்தினாலே அதனுடைய அலுவல்கள் வரவரப் பெருகிக் கொண்டு வரும்பொழுது, குறிப்பாக தஞ்சை மாவட்டத்தில் - ிக்கின்ற மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருடைய

[திரு. துரை. கோவிந்தராசன்] [1971 சூலை 6]

பொறுப்புகள் எவ்வளவு பெருகியிருக்கிறது என்பதையும், விவசாயப் பெருமக்களைச் சந்தித்து ஒவ்வொரு நேரத்திலும் பல நன்மைகளைச் செய்வதாகக் கருதி விவசாயிகளுக்குப் பல்வகைச் சலுகைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்றும், அதே நேரத்திலே ஊராட்சி மன்றங்களின் பல்வேறு காரியங்களிலும் ஈடுபட்டு பல நல்ல பணிகளைச் செய்ய வேண்டுமென்றும் கருதி வருகின்ற நிலைமை இருப்பதால் வரவர வளர்ந்து வருகின்ற அந்தத் துறையின் அலுவல்கள் விரிவாக்கப்பட்டு, அலுவல்கள் அதிகமாக்கப்பட்டு எல்லாவகையான பொறுப்புகளும், ஒரே இடத்திலே இருப்பதால் பல இடையூறுகள் ஏற்படுகின்ற நிலை இருப்பதால், ரெவின்யூ சம்பந்தப்பட்டவற்றையும், பஞ்சாயத்து சம்பந்தப்பட்டவற்றையும், தனித்தனியாகப் பிரித்து இப்பொழுது இருக்கிற தஞ்சையை மேலத் தஞ்சை, கீழ்த் தஞ்சை என்று சொல்கிற அளவிலே, எப்படி டெவலப்மெண்ட் கவுன்சில் கூட்டங்கள் தனித் தனியாக நடக்கின்றனவோ அதைப்போல்—ஒன்றுக்கொன்று பிரிக்க இயலவில்லை என்றாலும்கூட அந்த நிலைமையைப் போக்க கிராம வளர்ச்சி அதிகமாக ஏற்பட அதிகாரிகளைப் போட்டு முன்னேற்றம் காண்பதற்கு அரசாங்கம் முயல் வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாவட்டத்தின் பல்வேறு பகுதிகளில் முக்கியமான பிரச்சனை கிராம அதிகாரிகள்தான். அவர்களுடைய பணி பல நல்ல வேலைகளுக்குக் கிட்டுகின்ற வகையில் அவர்கள் முழு நேர ஊழியர்களாக ஆக்கப்பட்டு அவர்களுக்குப் பதவி உயர்வு அளித்து அந்தந்தக் கிராமங்களிலே வளர்ச்சி ஏற்படுவதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும்.

எனக்கு முன்னாலே பேசிய உறுப்பினர் கூறியதைப்போன்று நான் இந்த மன்றத்திலே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பஞ்சாயத்து கிராம சேவர்களுடைய நிலைமையைப் பார்த்தால் அவர்களுக்கு என்ன என்ன வேலைகள் என்று குறிப்பிடப்படவில்லை. அந்தக் கிராமத்தில் என்ன வேலை நடந்தாலும், அது ரெவின்யூ வேலையாக இருக்கலாம், பஞ்சாயத்து வேலையாக இருக்கலாம், கூட்டு மன்ற வேலையாக இருக்கலாம், அறுவைச் சிகிச்சை வேலையாக இருக்கலாம், எந்த வேலையாக இருந்தாலும் கிராம சேவர்கள் ஈடுபடவேண்டுமென்ற நிலைமையை மாற்றி அவர்கள் தங்களுடைய பணிகளைச் செவ்வனே செய்து வந்தாலும், கிராமங்களிலிருந்து பற்பல சலுகைகளைப்பெற்று வந்தாலும் அவர்களுக்குப் பதவி உயர்வு இல்லை என்பதால் பதவி உயர்வு அவர்களுக்கு ஏற்படுத்தித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பஞ்ச நிவாரணம் என்று பேசுகின்றபொழுது—தஞ்சை மாவட்டத்தை குறிப்பாக சோழவளநாடு சோறுடைத்து என்று சொல்லப்படுகின்ற அந்தத் தஞ்சை மாவட்டத்தின் கந்தர்வலோகத்தினுடைய கந்தர்வ கோட்டையின் சட்ட மன்ற உறுப்பினராக நான் இருக்கின்றேன்—அந்தத் தொகுதியில் பஞ்சம் என்று சொல்கின்றபோது மாவட்ட ரீதியாகப் பஞ்ச நிவாரணக் தொகைகள் ஒதுக்கப்பட்டாலும் பஞ்சைப் பராரியாக இருக்கின்ற அந்தப் பகுதி வளமற்றுக் காணப்படுகின்ற அந்தப் பகுதி, நான் சார்ந்திருக்கின்ற

1971 சூலை 6] [திரு. துரை. கோவிந்தராசன்]

அந்தப் பகுதி புதுக்கோட்டையில் ஒரு பகுதியையும், திருச்சியில் ஒரு பகுதியையும் இணைத்திருக்கின்ற அந்தப் பகுதி ஒரு வகையிலே மட்டும் பின்தங்கியிருக்கிறது என்று சொல்லிவிட முடியாது.

இன்னும் மன வேதனையோடு நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகின்றேன், கல்வி வளர்ச்சி குன்றியிருக்கின்றது, அது மட்டுமல்ல, பழைய மனிதன் போராடிய வீரப் பரம்பரை—மனிதனுடைய வீரத்தைச் சோதித்துப் பார்ப்பதற்காக மாடுகளைப் பிடித்துக் கொண்டு வந்தால் வீரம் வெளிப்படும் என்று நினைத்தார்கள்—அப்படிப்பட்ட முறையில் மாடு இன்றும் பிடிக்கப்படுகின்றது, அது ஒரு தொழிலாகவே இருக்கின்ற அந்தப் பகுதியில் தண்ணீர் இல்லாத காரணத்தினாலே கல்வி வளர்ச்சி இல்லாத காரணத்தினாலே ஏறத்தாழ 25 அல்லது முப்பது மைல் சுற்றளவுள்ள 100 அல்லது 150 கிராமங்கள் பின்தங்கிய நிலைமையில் இருக்கின்றன. இதைப்பற்றி நான் பல்வேறு அமைச்சர்களிடமும் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். 25—6—1971 அன்று மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரையும், மற்ற மற்ற பல்வேறு அதிகாரிகளையும் பார்த்து அந்தப் பகுதிகளின் நிலைமை களைப் போக்க வேண்டுமென்ற முறையிலே எடுத்துச் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. வீரத்திலே விளைந்த தொழிலாக இன்று இருப்பதை மாற்றி முந்திரி மூள் நிரம்பிய பகுதியாக இருப்பதை மாற்றி, சோழ வளநாட்டிலே இருக்கின்ற அந்தப் பின்தங்கிய பகுதி நன்கு செழிக்க வேண்டும், ஒங்க வேண்டுமென்பதை மனத்திலே கொண்டு நல்ல பணிகளை அரசாங்கம் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தஞ்சை மாவட்டம் என்றாலே எங்கும் பச்சைப் பசேலென்று இருக்கின்றது என்ற எண்ணத்தைக் கொண்டுவிடாமல் பரந்து பட்டொளி வீசுகின்ற அந்தச் செம்மண் பகுதியைக் கொஞ்சம் பார்த்து அந்தப் பகுதியிலுள்ள மக்களின் வாழ்க்கைத் தரம் உயர்வதற்கு வழிவகை களைக் காண வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நிலச் சீர்திருத்தம் என்ற வகையிலே நில வள வங்கிகள் 20 சதவிகிதம் தொகையை அளிப்பதாக அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் சில பகுதிகளிலே காடு மேடாக இருக்கின்ற பகுதியிலே கல்பாறை நிரம்பியிருக்கின்ற பகுதியிலே அந்தத் தொகை போதாமல் குறைவாக இருக்கின்ற காரணத்தினாலே கொஞ்சம் உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

முதியோர்களுக்கு உதவித் தொகை வழங்கப்படுகின்றது, அது மாவட்ட ரீதியாக அளிக்கப்படுகின்றது, அப்படி அளிக்காமல் ஒவ்வொரு பகுதியிலும் இருக்கின்ற முதியோர்களுக்குப் போதுமான அளவில் பயன்படும்படி மாநில ரீதியாக எல்லாவற்றையும், ஒன்றாக்கி அந்தத் தொகையைக் கொஞ்சம் உயர்த்தி அளிக்க வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக, தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தினருக்கு என்று மாவட்ட ரீதியாக அரசாங்கத்தின் மூலம் ஆண்டு ஒன்றுக்குப் பகுதி பகுதியாகப் பிரித்து மானியக் கிணறுகள், வீட்டு வசதி போன்ற பலவற்றைச் செய்யத் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஆண்டு மேலத் தஞ்சையில் இருக்கின்ற கிராமங்களில் மானியக் கிணறுத் திட்டம் கிடையாது என்றும், கீழ்த் தஞ்சையில் இருப்பவர்களுக்குத்தான்

[திரு. துரை. கோவிந்தராசன்] [1971 சூலை 6]

இப்போது மானியக் கிணறு திட்டம் செயல்படுத்தப்படும் என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். தண்ணீர் பெருகி ஆற்று வெள்ளம் ஏற்படுகின்ற பகுதியில் மானியக் கிணறுகளைத் தோண்டிக் கொண்டிராமல், தண்ணீரையே பார்த்திராத விவசாய மக்கள் உள்ள பகுதியை முன்னேற்றும் வகையில் மேலத் தஞ்சையில் உள்ள பகுதிகளுக்கும் குறிப்பாக அறந்தாங்கி, கந்தர்வகோட்டை, பட்டுக்கோட்டை ஆகிய பகுதிகளில் உள்ள விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் மானியக் கிணறுகளைத் தோண்டிக் கொடுப்பதோடு கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் மூலமாகப் பல சலுகைகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

உறுப்பினர்கள் அவரவர்களுடைய தொகுதி மக்கள், அந்தப் பகுதியின் நிலைமைகளையும் பற்றி எடுத்துச் சொல்லுகின்ற நேரத்தில் ஒவ்வொரு மாவட்டமும் கடந்த பத்தாண்டுகளுக்கு முன்னதாக இருந்த நிலை மாறி இன்றையதினம் பொறுப்புகள் அதிகரித்திருக்கின்ற நிலையில் ஒவ்வொரு துறைக்கும் தனித் தனி அலுவலர்கள் போடப் பட்டு காரியங்கள் நடந்து வருகின்றன. உணவுப் பொருள் உற்பத்தியில் தன்னிறைவு ஏற்படும் அளவுக்கு விவசாய அபிவிருத்தி ஏற்படும் வகையில் விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் பாடுபட்டு வருகிறார்கள். அரசும் பல திட்டங்களை நிறைவேற்றி வருகிறார்கள். அதன் காரணமாக மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரையும், ரெவின்யூ அதிகாரிகளையும் அனைவரும் நாட வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருப்பதைப் பார்க்கிறோம். அதே போன்று பஞ்சாயத்து, பஞ்சாயத்து யூனியன்களைப் பொறுத்தவரை பல்வேறு பணிகள் செய்ய வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டு ஒதுக்கப்பட்ட தொகை சிறு சிறு காரியங்களைச் செய்ய மட்டுமே போதும் என்ற நிலையில் இருப்பதால் பல்வேறு காரியங்களை உடனடியாகச் செய்வதற்கு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்குத் துணையாக உயர் அதிகாரி ஒருவரைப் போட்டு அப்படிப்பட்ட காரியங்களை விரைவில் செய்து முடிக்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. சி. வே. வேலப்பன் : சட்ட மன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் மானியத்தை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாவட்ட நிர்வாகமும் வருவாய்த் துறையும் என்ற அளவில் பார்ப்போமானால் நாட்டிலே நடைபெறுகின்ற அத்துணை காரியங்களையும் மாவட்ட அளவில் நிர்வாகமும், வருவாய்த் துறையும் செம்மையாகச் செயல்பட்டால்தான் நாட்டில் நல்ல பல காரியங்களைச் செய்ய முடியும். இத்தனை காரியங்களுக்கும் அடிப்படையாக இருப்பது நம்முடைய வருவாய்த் துறைதான். இப்படிப்பட்ட இந்தத் துறையிலே அதிகாரங்கள் பரவலாகப் பிரிக்கப்பட வேண்டுமென்ற கொள்கையை அமைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அப்படிப் பார்க்கும்போது என்னுடைய பகுதியில் இருக்கும் நாமக்கல் வட்டமானது பெரிய வட்டமாக இருக்கிறது. அதை இரண்டாகப் பிரிக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கை ஏராளமாக வந்து பொறுப்பில் இருப்பவர்கள் அதற்குத் தக்க நடவடிக்கைகளை

1971 சூலை 6] [திரு. சி. வே. வேலப்பன்]

எடுத்துத் என்ன காரணத்தாலோ காலதாமதம் ஏற்பட்டு நடைமுறையில் இன்னும் செயல்பட முடியாத நிலையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறோம். அதனை விரைவில் செய்து தரவேண்டும். அப்படிச் செய்யவில்லை என்றால் வட்டத்தின் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டு இருக்கிற வட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள், கோட்டாட்சித் தலைவர்கள் டீர் புரோகிராம் போட்டுக் கொண்டு ஒவ்வொரு ஆபீசாகச் செல்லுவதற்குத்தான் சரியாக இருக்கிறதே தவிர, சரியான முறையில் பணியாற்ற முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்பதைப் பணியோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எப்படி விவசாயி நாட்டின் முதுகெலும்பு என்று கருதுகிறோமோ அது போலவே இந்த மாவட்ட நிர்வாகமும் ஒரு நாட்டின் நிர்வாகத்திற்கு அடிப்படையாக அமைந்திருக்கிறது.

எனக்கு முன் பேசிய உறுப்பினர்கள் பலர் விவசாயிகளுடைய பிரச்சினையைப் பற்றி அதிகமாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். என்னுடைய பகுதியில் காவேரியிலும், பிரிவு வாய்க்கால்களிலும் இருந்து தண்ணீர் எடுத்து விவசாயம் செய்த விவசாயிகளுக்கு அனுமதி இல்லாமல் தண்ணீர் எடுத்தார்கள் என்று தண்டத் தீர்வை விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. புறம்போக்கு நிலங்களை ஆக்கிரமித்து அனுபவித்து வருகின்றவர்களுக்கும் பட்டா செய்து கொடுக்கும் நிலையும், குடியிருப்பவர்களுக்கு வீட்டு மனையைப் பட்டா செய்து கொடுக்கும் நிலையும் இருக்கிறது. அப்படி இருந்தும் தண்ணீர் எடுத்துப் பாசனம் செய்த விவசாயிகளுக்குத் தண்டத் தீர்வை விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதுபற்றி அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் ஏற்கனவே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். தண்ணீர் எடுத்துப் பாசனம் செய்பவர்கள் அனைவரையும் அனுமதிக்கலாமா கூடாதா என்பதிலே ஒரு கட்டுப்பாடு விதிக்க வேண்டும். கீழ் கிராமங்கள் பாதிப்பு ஏற்படுவதைச் சீர்தூக்கிப் பார்க்க வேண்டும். எப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் தண்ணீர் எடுக்கப்படுகிறது என்று பார்த்து கீழ் மட்டங்களில் இருக்கும் அதிகாரிகள் உடனடியாகத் தடுப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். ஆனால் அவர்கள் நாலேந்து ஆண்டுக் காலமாக ஒவ்வொரு விவசாயியும் தங்களுடைய சக்திக்கு மீறிய செலவுகளைச் செய்துவிட்ட பிறகு, எட்டு பத்து ஆண்டுக் காலமாகப் பாசனம் செய்து புஞ்சைகளை நஞ்சைகளாக மாற்றிய பிறகு 20 மடங்கு தண்டத் தீர்வை விதிப்பதால் அவர்கள் எதுவும் செய்ய முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். குரங்கு கையில் பொட்டலத்தைக் கொடுத்தால் அதைப் பிரித்தும் பார்க்காமல், கீழேயும் விட்டெறியாமல் வைத்துக் கொண்டிருப்பதுபோல் அவர்கள் நிலத்தை வைத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டியிருக்கிறது. அவர்களுக்குத் தண்டத் தீர்வை விதிக்கப்படுவதன் காரணமாக அந்த விவசாயிகள் மிகவும் மோசமான நிலைக்கு ஆளாக்கப்படுவார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதிலே பணக்கார விவசாயிகள் தான் இருக்கிறார்கள் என்பது சரியல்ல. நூற்றுக்கு ஐந்து சதவிகிதம் அல்லது பத்து சதவிகிதம் வேண்டுமானால் பணக்கார விவசாயிகளாக இருக்கலாம். 90 சதவிகிதத்தினர் சிறு விவசாயிகள்தான். எது நியாயம் என்று பார்த்து அந்த விவசாயிகளுக்கு வழி செய்ய வேண்டும். அந்த விவசாயிகள் அந்த நிலத்தை விட்டு விட்டும் போக முடியாது. தொழில் நடத்துபவர்கள் நடத்த முடியவில்லை என்றால்

[திரு. சி. வே. வேலப்பன்] [1971 சூலை 6]

கடையை இழுத்து மூடிவிட்டுப் போய்விடுவார்கள். ஆனால் விவசாயிகள் அப்படிப் போக முடியாது. ஆகவே, விவசாயிகளுக்கு மிக முக்கியமாக இருக்கின்ற மாடுகள் போன்றவற்றை ஜப்தி செய்யக் கூடாது. உழவு மாடுகளை ஜப்தி செய்துவிட்டால் அவன் மறுபடியும் பணத்தைக் கட்டும் வரையில் உழவு மாடுகளுக்கு என்ன செய்வான்? ஆகவே, உழவு மாடுகளை ஜப்தி செய்யும் நிலைமையோ, மோட்டாரைக் கழற்றும் நிலைமையோ இருக்கக் கூடாது. மற்றத் துறைகளில் இருப்பவர்களுக்குச் சலுகை காட்டவில்லை என்று சொன்னாலும் விவசாயிகளுக்குச் சலுகை காட்ட வேண்டுமென்று பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

விவசாயிகளுக்கு வருமான வரி என்று போட்டு இருக்கிறோம். விவசாயிகள் எல்லோரும் எழுதப்பட்டிக்கத் தெரிந்தவர்கள் அல்ல. அவர்கள் கணக்கு வைத்துக்கொள்ள மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்கள் வருமானம் கம்பெளண்டிங் வரம்புக்குள் வரவில்லை என்று கருதி 10,000-15,000 என்று போடுகிறார்கள். அப்படிப் போடுவது நீக்கப்பட்டு அவர்களுக்கு வசதி செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விவசாயிகளுக்கு இப்போது கிணறு வெட்ட வேன் கொடுக்கிறோம். அது அரைக்கிணறு தோண்டுவதற்குரிய நிலையில் தான் உள்ளது. கிணறுகள் எந்த இடத்தில் வெட்டினால் தண்ணீர் வரும் என்பதை ஆராய்ந்து சொல்ல, ஒரு ஆய்வாளரை அரசாங்கம் போட வேண்டும். அவர்கள் சொல்கிற இடத்தில்தான் கிணறு வெட்ட வேண்டும். கிணறு வெட்டுவதற்குத் தேவையான அளவு பணம் கொடுக்க வேண்டும். கிணறு வெட்டிய பிறகு தண்ணீர் வரவில்லை என்று சொன்னால், அந்த லோன் தொகை தள்ளிக் கொடுக்கும் நிலை ஏற்படுத்தியாக வேண்டும். இல்லையென்றால் இருப்பதை விட்டுக் கெஞ்சும் நிலைக்கு விவசாயிகள் வந்துவிடுவார்கள். அரசாங்கத்திடம் கடன் கேட்டு மனு போட்டால் அதிக காலதாமதம் ஆகிறது. இந்தக் காலதாமதம் தவிர்க்கப்பட வேண்டும்.

அரசாங்க நிலத்தில் குடி இருப்பவர்களுக்குப் பட்டா செய்து கொடுக்க 3-4 ஆண்டுகள் காலதாமதம் ஆகிறது. இப்படிப்பட்ட குறைகள் நீக்கப்பட வேண்டும். மலைப்பிரதேசத்தில் பட்டா செய்யும் போது ஒரு கஷ்டம் இருக்கிறது. மலைப் பிரதேசங்களில் மரங்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன. ஒரு இடத்தைப் பட்டா செய்யும்போது, நிலத்திற்கு மதிப்பு ரூ. 1,000 என்று சொன்னால், அந்த நிலத்தில் இருக்கும் மரங்களின் மதிப்பு ரூ. 2,000 என்று சொல்லி, அதையும் சேர்த்து வசூலிக்கிறார்கள். மரத்தின் விலையை நீக்கி விட்டு, பட்டா செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : துணைச் சபாநாயகர் அவர்களே, இங்கே சபையிலே வைக்கப்பட்டு இருக்கிற 9 மானியக் கோரிக்கைகள் மீது பேசுவதற்கான நேரம் மிகவும் குறைவாக இருக்கிற காரணத்தால் இங்கே பிரதானமான.....

1971 சூலை 6]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : எவ்வளவு நேரம் வேண்டும்?

திரு. எம். சுரேந்திரன் : ஒரு 10-15 நிமிடத்தில் முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : 16 நிமிடம் பேசங்கள் (சிரிப்பு).

* திரு. எம். சுரேந்திரன் : நிர்வாகத்திலேயே சிறந்த துறையாக இருக்கும் வருவாய்த் துறையைப் பற்றி ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த வருவாய்த் துறைக்கு மிகவும் பிரதானமாக இருப்பவர்கள் கிராமங்களிலே உள்ள கிராம அதிகாரிகள். இந்தக் கிராம அதிகாரிகள் தான் அந்த வருவாய்த் துறைக்கே அஸ்திவாரமாக இருக்கிறார்கள். இது தான் அன்று முதல் இன்று வரை இருந்து வரும் நிலைமையாகும். அந்தக் கிராம அதிகாரிகளைப் பற்றி நிறையப் பேர் பேசினார்கள். அவர்கள் மீது குற்றம் சொல்ல விரும்பவில்லை. ஒவ்வொருவரும் பேசும்போது அந்தத் துறையைத் தொட்டுப் பேச வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது. காரணம் பாரம்பரியமாக அந்தத் துறை அப்படிப்பட்ட நிலைமையில் இருந்து வருகிறது. ஆகவே, கூடி இருக்கும் மேடுகளைச் சரி செய்யுங்கள், அங்கே இருக்கும் குப்பைகளை விலக்கி ஒழுங்கு படுத்தினால் தான் அந்தத் துறை சரியாக இயங்கும் என்பதால் தான் அதைப்பற்றி ஒன்று இரண்டு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

கிராம அதிகாரிகள் என்று சொன்னால் கிராமத்தில் இருக்கும் ஒவ்வொரு நபரும் அவருடைய தயவை நாடாமல் வாழ்வதற்கு முடியாது என்ற நிலைமை இருக்கிறது. ஒரு வீட்டில் மரணம் ஏற்பட்டால், ஒரு வீட்டில் ஜனனம் ஏற்பட்டால், ஒருவருக்கு ஒருவன் சண்டை ஏற்பட்டால், ஒரு நிலத்திற்குத் தரம் தீர்வை போட வேண்டுமானால் எல்லாவற்றிற்கும் இந்த கிராம உத்தியோகஸ்தரின் தயவைத் தான் நாட வேண்டியிருக்கிறது. ஒருவருக்குப் புறம்போக்கு நிலத்தைப் பட்டா செய்யவேண்டுமென்று சொன்னால் அதற்கும் இவரிடம் தான் செல்லவேண்டியிருக்கிறது. இப்படி அந்தத் துறையை எடுத்துக் கொண்டால் அந்த கிராம அதிகாரியின் தயவு இல்லாமல் கிராமத்தில் வாழ முடியாது என்ற நிலைமை இருக்கிறது என்பதை மனதில் கொள்ள வேண்டும். அப்படி அமைந்து இருக்கிற காரணத்தால், அப்படிப்பட்ட வேலைகளுக்காக கிராம மக்கள் அவரிடத்தில் செல்லும்போது, அவருக்கு ஆதரவாக இருக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதிலே நல்லவர்கள் இருக்கிறார்கள், கெட்டவர்கள் இருக்கிறார்கள். நல்லவர்கள் கூட கெட்டவர்கள் ஆகும் வாய்ப்பும் இருக்கிறது என்பதையும் நாம் நினைவில் கொள்ள வேண்டும்.

* * * *

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அந்தக் கதையை நடவடிக்கைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கி விடுகிறேன்.

** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

[1971 சூலை 6]

திரு. எம். சுரேந்திரன் : நான் இவ்வளவு பேர் கூறியதையும் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். அதைச் சொல்லியது குற்றச்சாட்டுக்காக அல்ல. கிராம அதிகாரிகள் ஒழுங்காக இருக்க வேண்டுமென்பதற்காகத் தான் சொன்னேன். அப்படி ஒழுங்காக நடப்பதற்கு என்னென்ன வழிகள், முயற்சிகள் செய்ய வேண்டுமோ அதை யோசித்துச் செய்வது தான் சரியானது. இன்னொன்றும் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அவர்கள் அப்படி இருப்பதற்குக் காரணம் ஏதாவது தாசில்தார் ஒரு கிராமத்திற்கு முகாம் செய்கிறார், ஆர்.டி.ஓ. முகாம் செய்கிறார் என்றால், அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகள் அவர்களுக்கு வேண்டிய இதர காரியங்கள் எல்லாம் கிராம அதிகாரிகள் தான் செய்ய வேண்டி இருக்கிறது. அதற்காகப் பணத்தை அவர்கள் எங்கே இருந்து கண்டுபிடிப்பார்கள்? அப்படிப்பட்ட காரியங்களைச் செய்வதற்காக, இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகள் ஏற்படுகின்றன. இது இன்று நேற்று ஏற்பட்டதல்ல. வெகு காலத்திற்கு முன்பே இத்தகைய நிலை இருக்கிறது.

இந்தக் கிராம அதிகாரிகள் தான் நிர்வாகத்தின் அஸ்திவாரமாக இருக்கிறார்கள் என்பதற்கு ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த தேசத்தில் 5 ஆண்டுத் திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றன. இதற்கு எங்கே இருந்து புள்ளி விவரங்கள் சேகரிக்கப் படுகின்றன என்றால், கிராமத்திலுள்ள இந்தக் கிராம அதிகாரிகளிடமிருந்து தான். இந்தப் புள்ளி விவரங்களைத் தயாரிப்பவர்கள் கிராம அதிகாரிகள்தான். அவர்கள் வீட்டில் இருந்தபடியே எல்லாம் செய்து விடுகிறார்கள். இப்படி இருக்கும் நிலையில் அவர்கள் தரும் புள்ளி விவரங்கள் எந்த நிலையில் இருக்கும் என்று பார்க்க வேண்டும்.

அதோடு, வரி விதிக்கும் முறை இருக்கிறது. கிராம ரிகார்டுகளில் பல வருஷங்களாக இருக்கின்றன. கிராம ரிகார்டுகளில், புறம் போக்கு என்றால், அது மந்தைப் புறம்போக்கு, நத்தம் புறம்போக்கு, சாலைப் புறம்போக்கு என்று பல விதமாக இருக்கிறது. அப்படி ரிகார்டில் இருந்தாலும், அது வெகு காலத்திற்கு முன் இருந்த நிலைமையைக் குறிக்கிறது. அந்த நிலங்கள் பல்லாண்டுக் காலமாக விவசாயம் செய்யப்பட்டு, பிற்பாடு கிணறுகள் வைத்து, தென்னை, மா மரங்கள் வைத்து வளர்த்து இருக்கிறார்கள். ஆனாலும் ரிகார்டில் புறம்போக்கு என்றே குறிப்பிட்டிருக்கிறது. தடுக்கப்பட்ட நிலங்கள் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ரிகார்டில் அப்படியிருப்பதால், அன்று முதல் இன்று வரையில் அவற்றிற்குத் தண்டத் தீர்வை போட்டு வருகிறார்கள். அது சரியானது அல்ல. அனுபவத்தில் அவை பல வருடங்களாக விவசாயத்தில் இருந்திருக்கிறது. அப்படி விவசாயம் செய்கின்ற நிலங்களுக்குத் தண்டத் தீர்வை போடுகிறார்கள். அப்படிப் போடும்போது, சிவாஜிமா நிலமாக இருந்தாலும் 5 ஏக்கர் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று சொல்லி, அதற்கு மேல் இருக்கும் நிலத்திற்குத் தண்டத் தீர்வை போடுகிறார்கள். வெகுகாலமாக அனுபவத்தில் இருக்கிறதே என்று அடையாளத் தீர்வையாகவும் போடுவதில்லை. அடையாளமாக ஒரு ரூபாய், இரண்டு ரூபாய் என்றிருந்தால் பரவாயில்லை

1971 சூலை 6]

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, தண்டத் தீர்வை போடுவதைக் குறைக்க வேண்டும் என்கிறார்கள். அப்படிச் செய்தால் எல்லோரும் ஆக்ரமிப்பார்கள். ரிகார்டுகளில் புறம்போக்கு என்றிருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலங்கள் ஒருவருக்குப் பட்டா செய்து கொடுக்கும் வரையில், ரிஜிஸ்டரில் புறம்போக்கு என்றுதான் இருக்கும். அதை மாற்றி அமைக்க உத்தரவுகள் போடும் வரையில் அப்படித்தான் இருக்கும். அதற்கான வேலைகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. தண்டத் தீர்வை போடுவது தவறு இல்லை. அவர்களுடைய இடத்தில் ஒரு புதுச் சிக்கல் இருக்கிறது. 10, 15, 25 ஏக்கர் என்று ஆக்ரமித்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அதற்குத் தண்டத் தீர்வை போடாமல் எப்படி இருக்க முடியும்? அப்படியே அவர்களுக்கே பட்டா செய்து கொடுப்பது என்பதும் அரசாங்க விதி முறைகளுக்கு முரணானது. 10, 12 வருடமாக உழுது கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதற்காக அப்படியே பட்டா செய்து கொடுக்க முடியாது. அரசாங்க விதிப்படி எவ்வளவு கொடுக்க முடியுமோ அந்த அளவில் கொடுத்து விட்டு, எஞ்சியதற்குத் தண்டத் தீர்வை விதிக்க வேண்டும். சீக்கிரத்தில் பட்டா கொடுக்க சீக்கிரமாகவே நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : அமைச்சருடைய விளக்கத்திற்கு நன்றி கூறுகிறேன். ஆனாலும்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அதிலும் "ரிவர்" புறம்போக்காக இருந்தால், பட்டா கொடுக்க முடியாது.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : துணைச் சபாநாயகர் அவர்களே, மற்ற காரியத்தைப் போல் என் தொகுதியிலும் பட்டா வழங்குவதற்கு நடவடிக்கைகள் நடைபெறுகின்றன. நிலங்கள் மாற்ற நடவடிக்கை எடுக்கப்படுவதும் எனக்குத் தெரியும். நான் அந்த நிலங்களைப் பற்றி மட்டும் கூறவில்லை. அதிக நிலங்களை வைத்திருப்பது சரி என்று வாதாடவில்லை. ஆனால் தண்டத் தீர்வை போடுவதை ஊக்கப் படுத்துவது சரியாகாது. இன்றைக்கு அவர்கள் 20 மடங்கு தீர்வை போடுகிறார்கள்.

இன்னொரு நிலையும் இருக்கிறது. என் பகுதியில் மராமத்து இலாகா நிலம் ஏராளமாக இருக்கிறது. அனை கட்டும் காலத்தில் பொதுப்பணித் துறையினால் எடுத்திருக்கும் நிலங்கள். அதற்குப் பின்னால் நிலங்கள் தேவையில்லாமல் போய் விவசாயிகள் விவசாயம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி சின்னகாலூர், தொடட்டில் பட்டி, பி.என். பட்டி ஆகிய பஞ்சாயத்துக்களில் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர்கள் இருக்கின்றன. அவர்களை யெல்லாம் வெளியேற்ற வேண்டும் என்று உத்தரவு போடப்பட்டு, அதில் இரண்டு விவசாயிகள் ஓட உயர்நீதி மன்றத்தில் ரிட் போட்டிருக்கிறார்கள். மற்ற பகுதிகளிலும் விவசாயம் செய்கிறார்கள். அதற்கெல்லாம் 20 மடங்குத் தண்டத் தீர்வை போட்டிருக்கிறார்கள். அதற்குக் காரணம் ரெவின்யூ அதிகாரிகள் குத்தகைக்கு நிலத்தை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று சொன்னதற்கு விவசாயிகள் இணங்காமல் இருந்தது

[திரு. எம். சுரேந்திரன்]

[1971 சூலை 6]

தான் காரணம். தண்டத் தீர்வை குறைவாக இருப்பதால், குத்தகைக்கு எடுக்கவில்லை. அதிகமான தண்டத் தீர்வை போட்டால் தான் குத்தகைக்கு எடுக்கும் வழி ஏற்படும் என்று என்னிடத்தில் சில அதிகாரிகள் சொன்னார்கள். அது நியாயம் இல்லை. அணைகட்டும் காலத்திலிருந்து, அதே நிலத்தில் அவர்கள் விவசாயம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி வெளியேற்றுவது அவசியமானால் அவர்களுக்கு வனவாசி, பக்கநாடு போன்ற இடங்களில் நிலம் வழங்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இவை வீடு கட்டுவதற்கு ஒதுக்கப்பட்ட நிலம். அது 62 விவசாயிகளைப் பாதிக்கிறது. நிலம் இல்லாத விவசாயிகளுக்கு நிலம் கொடுத்து, தண்டத் தீர்வை முறைகளை நீக்கி அதற்கான முயற்சிகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று, அணைத் தேக்கம் இருக்கிறது. தேக்கத்தால் அணைக்கு முன்னால் விவசாயம் செய்கிறவர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

மேட்டூரிலிருந்து வெகுதூரம் வரையில் குதிரைவாலி போன்ற சிறு தானியங்களை விவசாயம் செய்து ஏழைகள் ஜீவனம் செய்கிறார்கள். இப்பொழுது நில அரிப்பைத் தடுக்க நடவடிக்கையாக மரங்கள் வைக்க ஏற்பாடு செய்து அதனால் நிலம் இழந்தவர்கள் ஏராளமானவர்கள் அதிகமாகத் தீர்வைப் போடப்பட்டிருக்கிறார்கள். அணையின் தண்ணீர் வடிந்த பின்பு தண்ணீர் தேக்கப் பகுதிகளில் விவசாயம் செய்வது அதைத் தூர்த்துவிடும் என்று தெரிய வருகிறது. பின்னால் விவசாயத்திற்குத் தண்ணீர் கொடுக்க முடியாமல் இருக்கக் கூடாது என்கிற கருத்தும் இருக்கிறது. ஆனாலும், இவர்கள் நீண்ட நெடுங்காலமாக விவசாயம் செய்து கொண்டிருக்கிறவர்கள், இவர்களுக்கு வேறு நிலம் இல்லை. இவர்களுக்குத் தாங்க முடியாத தண்டத் தீர்வை போட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்தப் பிரச்சினையைக் கவனத்தில் எடுத்துக் கொண்டு ஏதாவது உதவி செய்ய வேண்டும், அதற்கான வழிவகைகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அந்த மேட்டூர் தொகுதியிலே இருக்கின்ற “தண்டத் தீர்வையைப்” பற்றிச் சொல்லும்பொழுது, மூன்று வருஷங்களாக “தடை ஆணை” பெறப்பட்டு அது நின்று கொண்டே இருந்தது. இப்பொழுது சில மாதங்களுக்கு முன்னால், அந்தத் தடை ஆணை நீக்கப் பட்டிருக்கிறது. அந்த மூன்று வருஷங்களாகச் சேர்த்து வைக்கப் பட்டிருக்கின்ற தண்டத் தீர்வையை வைத்து அதை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று அதிகாரிகளிடம் கேட்டோம். ஆனால் அதை நீக்க நடவடிக்கை எடுத்தார்களோ என்னவோ அது சம்பந்தமாக ஒன்றும் தெரியவில்லை. ஏற்கனவே 20 மடங்கு போட்டு விட்டதால், மீண்டும் அதே அளவுதான் போட முடியுமே தவிர, அதைவிட்டு விட்டு குறைத்துப் போட முடியாது என்று சொல்லுகிறார்கள். எனவே, நிலத்தின் மீது தண்டத் தீர்வை போடுவது அந்தக் குறிப்பிட்ட விவசாயியைத் தண்டிக்கப் போடுவதில்லை. ஒரே இடத்திலே தான் அவர்கள் விவசாயம் செய்கிறார்கள்.

1971 சூலை 6]

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தண்டத் தீர்வை போடுவது தண்டிக்கப் போடுவது தான். நிலத்தைத் தவறாக உபயோகிப்பதால் தான் தண்டத் தீர்வை போடப்படுகிறது என்பதை உறுப்பினர் அவர்கள் உணர வேண்டும்.

திரு. எம். கரேந்திரன்: வெறுமனே கிடக்கும் நிலத்தை விவசாயத்திற்குக் கொண்டு வருவதோ, காலி நிலத்திலே வீடு கட்டுவதோ ஒரு பெரிய குற்றமாக கருதப்படாத நிலையிலேதான் நாம் நடந்து வந்திருக்கிறோம். அப்படித் தான் ஒவ்வொரு பகுதியும், வீடாகவும், விவசாய நிலங்களாகவும் மாறியிருக்கிறது. மற்ற குற்ற காரியங்களைப் பார்க்கும் அளவிலே இதை நாம் பாற்பதில்லை; அப்படி பார்க்கவும் கூடாது. அந்த விவசாய மக்கள் தாங்கக் கூடிய தண்டனையாக, சாதாரண தண்டனையாகப் போட வேண்டும். அவர்களுக்கு, வேறு ஏதாவது ஒரு பாதுகாப்பான வழியைக் காட்டி, அதன் மீது அவர்களைப் பாதுகாக்கின்ற முயற்சியை இந்த அரசு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, வீடுகள் சம்பந்தமான பிரச்சினை. ஏற்கனவே, மேட்டூரிலே இருக்கின்ற வீட்டு மனைகள் அங்கே இருக்கின்றவர்களுக்கு வழங்க உத்தரவிட்டு, அதற்கான நடவடிக்கை 1954-லே இருந்து தொடர்ந்து வந்திருக்கிறது. அதற்காக ஸ்பெஷல் கலெக்டர், ஸ்பெஷல் தாசிஸ்தார் போட்டாகி வேலைகள் நடந்து வருகிறது. இன்றைக்கு 1971-ஆம் வருஷம் ஆகியும் அந்த வேலைகள் பூர்த்தி ஆகவில்லை. ஆங்காங்கே வீடு இல்லாதவர்கள் தாங்கள் இருந்த இடத்திலே கட்டும் வீடுகளை இடித்து விடுகின்ற டவுன்ஷிப் கமிட்டி, பி.டபிள்யூ.டி. இலாக்கா போன்றவை அங்கிருக்கும் மக்களுக்குச் சங்கடங்களை உண்டாக்குகின்றன. அங்கே இருக்கின்ற வீட்டு மனைகளுக்கு விலை குறைவாக இருக்க வேண்டும் என்று, நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் கடந்த வருஷம் மே மாதம் அங்கே வந்த போது கேட்டுக் கொண்டார்கள் அங்கிருந்த மக்கள். அந்த வீட்டு மனைகளின் விலையை நான்கில் ஒரு பங்காகக் குறைப்பது என்றும், அங்கே இருக்கின்ற ஹரிஜனங்களுக்கு வீட்டுமனை வழங்குவதிலே சலுகைகள் கிடைக்கும்படி தாம் செய்வதாயும் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் பொதுக் கூட்டத்திலே பேசும் பொழுது அறிவித்து வந்தார்கள். ஆனால், இதுவரையில் அந்த மனைகளுக்கு விலையைக் குறைத்து உத்தரவு வந்ததா என்றால், இல்லை. எனவே, அங்கே பல பேருக்குப் பட்டா தர அதிகாரிகள் தயாராக இருந்தாலும்கூட, அதற்கெல்லாம் பட்டா வழங்க முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. இந்த வேலைகளை விரைவிலே நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். புதிதாக இப் பொழுது நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு நிலம் வழங்கும் பொழுது புன்செய் நிலமாக இருந்தால் 3 ஏக்கர் என்றும், நன்செய் நிலமாக இருந்தால் 1½ ஏக்கர் என்றும் தரலாம் என்று புதிதாக உத்தரவு போடப்பட்டிருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் உரையிலே குறிப்பிட்டார்கள். நாம் நிலம் வழங்கும் பொழுது இருக்கும் நிலத்தின் அளவு குறைந்து வருவதால், இம்மாதிரியான உத்தரவு போடப்பட்டிருப்பதாகக் கூறப்படுகிறது. நாம் நிலம் வழங்குவது அவர்கள் வாழ்வதற்கு அந்த நிலம் பயன்பட வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் அதை

[திரு. எம். சுரேந்திரன்]

[1971 சூலை 6]

வழங்குகிறோம். நம்முடைய விவசாயப் புள்ளி விவரக் கணக்குகளைப் பார்த்தால், ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு நிலத்தை எடுத்துக் கொண்டு, பயிரிட்டு அதிலே வருவதை வைத்துக் குடும்பத்தை நடத்த முடிகிறதா என்றால், இல்லை. குறைந்த பட்சம் எவ்வளவு நிலம் இருந்தால், ஒருவன் நிலத்தின் செலவுகளை எல்லாம் கழித்து வரும் வருமானத்திலே குடும்பத்தை நடத்த முடியும் என்பதற்கான புள்ளி விவர மதிப்பீடு நம்மிடம் இருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : உறுப்பினர் அவர்கள் அப்படி எவ்வளவு நிலம் ஒருவர் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று கருதுகிறார் என்பதை இந்த ஆவையிலே சொல்லட்டும்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : ஏற்கனவே, நிலம் வழங்குவது என்றால் புன்செய் என்றால் 5 ஏக்கராவும், நன்செய் என்றால் 2½ ஏக்கராவும் தரலாம் என்று உத்தரவு இருக்கிறது. நிலம் இல்லாதவர்களிலே யார், யாருக்குத் தரவேண்டும், எந்தெந்த வரிசைப்படி தரவேண்டும் என்ற விதி முறைகள் இருக்கின்றன. அதை அப்படியே வைத்துக் கொண்டிருப்பதுதான் நல்லது.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவரவர்களே, நிலம் வழங்குவதிலே ஏற்கனவே 5 ஏக்கர் புன்செய், 2½ ஏக்கர் நன்செய் என்றிருந்ததை 3 ஏக்கர் புன்செய், 1½ ஏக்கர் நன்செய் என்று குறைத்திருக்கிறோம். நிலம் என்பது நம்மால் உற்பத்தி செய்யக் கூடிய ஒன்றல்ல. இருக்கின்ற நிலத்தைப் பிரித்து கொடுத்துக் கொண்டே இருக்கிறோம். நிலம் கேட்கின்றவர்களின் எண்ணிக்கை நாளுக்கு நாள் அதிகமாகப் பெருகிக் கொண்டே இருக்கிறது. சமுதாய, சமதர்ம கொள்கையோடுதான் எல்லோருக்கும் நிலம் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் 3 ஏக்கர் புன்செய், 1½ ஏக்கர் நன்செய் என்று ஆக்கியிருக்கிறோம். இப்படிக் கொடுப்பதன் மூலம் பலருக்கு நிலம் கொடுக்க முடியும்; அதை விடுத்து அப்படிச் குறைத்திருப்பது அந்த நிலங்களை அரசு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு அல்ல என்பதை உறுப்பினர் அவர்கள் உணர வேண்டும். இப்படிச் செய்தால் ஒருவருக்குக் கொடுப்பதை இரண்டு பேருக்குக் கொடுக்கலாம் என்பதற்காகத்தான் அப்படி மாற்றப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : பணிவுடன் கூறும் என்னுடைய வேண்டுகோளை அமைச்சர் அவர்கள் செவி சாய்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நாம் நிலம் தருவது எல்லோருக்கும் நிலம் தந்தோம் என்ற புள்ளிவிவரங்களைக் காட்டுவதற்காகத் தருவ தில்லை. எல்லோருக்கும் நிலம் தருவது என்பது சாத்தியமில்லை. நாம் நிலம் தருவது நிலம் பெறுபவர்கள் பயன் பெற வேண்டும் என்ற அடிப்படையிலேதான் தரவேண்டும். நம்மால் நிலம் கொடுக்க முடியாதவர்களுக்கு வேறு வேலைகளைத் தர முயற்சி செய்ய வேண்டும்; அதற்கான வழி வகைகளைக் காண வேண்டும். இந்த முறையிலே தான் நிலம் வழங்க வேண்டும். நான் சொல்லுவது எல்லாம், எந்த நோக்கத்திற்காக நாம் காரியம் செய்கிறோமோ அந்த

1971 சூலை 6] [திரு. எம். சுரேந்திரன்]

நோக்கம் நிறைவேற வழி இல்லாமல் போகிறது. என்பதுதான். எனவே, இது சம்பந்தமாக என்னுடைய கருத்தைப் புனர் ஆலோசனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, இந்த 3 ஏக்கர் புன்செய், 1½ ஏக்கர் நன்செய் என்று உத்தரவிட்டதற்குப் பிறகு, பல இன்னல்கள் விவசாயிகளுக்கு வந்து விட்டது. வனவாசி பக்கநாடு போன்ற இடங்களிலே நிலம் வழங்க உத்தரவுகள் பிறப்பிக்கப்பட்டு, அங்கே யார் யார் விவசாயம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள்? எந்தெந்த விவசாயிகளுக்கு நிலம் வழங்குவது என்று நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு முடிவானதற்குப் பிறகு, அவர்களுக்குப் புன்செய் 5 ஏக்கர், நன்செய் 3 ஏக்கர் என்று தீர்மானம் ஆனதற்குப் பிறகு, இந்தப் புதிய உத்தரவிற்குப் பிறகு மீண்டும் நிலங்களைக் குறைத்துக் கொடுக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. அதுவும் 3 ஏக்கர் புன்செய் என்று சொல்லப்படுகின்ற அந்த விஸ்திரணம் இருக்கிறதே அது சம நிலத்திலே இல்லை. அது காடான பகுதியிலே, கல்லும் முள்ளும் இருக்கும் பகுதியிலே கொடுக்கப்படுவதாகக் கூறுவது, ஏற்கனவே அவர்கள் அனுபவித்து வந்த நிலத்தைவிட மிகக் குறைவான நிலத்தை இப்படிக் கொடுப்பது, அவர்களுக்கு உதவி செய்வதாக இருக்காது. அவர்களுக்குக் கவலையை, துன்பத்தை கொடுப்பதாகத்தான் இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : நிலம் கொடுக்கின்ற வனவாசி பக்கநாடு பகுதியிலே ஏற்கனவே அதிக நிலம் கொடுக்க சர்வே செய்யப்பட்டு விட்டது. இப்பொழுது குறைத்து கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றார் உறுப்பினர் அவர்கள். இப்பொழுது மாற்றப்பட்டிருக்கும் உத்தரவுப்படித் தான் நிலம் கொடுக்கப்படும். கேட்பவர்கள் எல்லோருக்கும் கொடுக்க முடியாவிட்டாலும், எவ்வளவு பேருக்கு அதிகமாகக் கொடுக்க முடியும் என்பதைத்தான் பார்க்கிறோம். எனவே, ஒவ்வொருவருக்கும் புன்செய் என்றால் 5 ஏக்கர் நன்செய் என்றால் 2½ ஏக்கர் என்றிருந்ததை புன்செய் என்றால் 3 ஏக்கர், நன்செய் என்றால் 1½ ஏக்கர் என்று கொடுக்கிறார்கள். வனவாசி பக்கநாடு பகுதிகளிலே பலர் 10 ஏக்கர், 20 ஏக்கர் என்று உழுது கொண்டே இருக்கிறார்கள். அதை எல்லாம் பார்த்துக் கொண்டு அப்படியே இந்த அரசு விட்டுவிட முடியாது. எனவே தான் இந்த மாற்றம். இதை உறுப்பினர் அவர்கள் வரவேற்பார் என்று நான் நம்பியிருந்தேன். அவரே இதை எதிர்க்க ஆரம்பித்திருப்பதைக் கண்டு ஆச்சரியப்படுகிறேன்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : இந்த அரசின் சம தர்மக் கொள்கையை நான் வரவேற்கிறேன். சமதர்மம் என்றாலே மக்கள் நல்ல வாழ்வு வாழக் கூடிய ஒரு நிலையே ஆகும். எனவே, இப்படிக் குறைத்துக் கொடுக்கப்படும் நிலம் நல்ல வாழ்வு வாழப் போதுமானதாக இல்லை என்பது தான் என்னுடைய வாதம். எனவே, நீங்கள் செய்திருக்கின்ற காரியம் நல்ல காரியமில்லை. அதிகப் பேருக்கு நிலத்தைப் பிரித்துக் கொடுப்பது நல்ல காரியம் இல்லை என்று நான் இங்கே சொல்ல வரவில்லை. நான் சொன்னவற்றை கவனத்திலே கொள்ள வேண்டும் அமைச்சர் அவர்கள் என்று கூறிக் கொள்கிறேன்.

[திரு. எம். சுரேந்திரன்] [1971 ஜூலை 6]

அடுத்தாற்போல், இந்த மாவட்ட நிர்வாகம் சம்பந்தமாக ஒரே வார்த்தைகளைக் கூறிக்கொள்கிறேன். இன்றைக்கு வருவாய்த் துறை என்றால், அந்த வருவாய்த் துறையின் தலைவரான மாவட்ட தலைவரின் கவனத்திற்கு வராமல் எந்த காரியமும் மாவட்டங்களிலே செய்ய முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. நாம் இன்றைக்கு அதிகாரங்களைப் பரவல் செய்யும் நிலையில் எண்ணிக் கொண்டிருக்கும் காரணத்தினால் இந்த மாவட்ட அதிகாரிகளுக்கு இருக்கும் அதிகாரத்தைப் பரவல் செய்வது மிகத் தேவை என்று நான் கருதுகிறேன்.

இன்றைக்கு கிராமப் பணி என்று எடுத்துக் கொண்டாலும் சரி அல்லது சுகாதாரப் பணி என்று எடுத்துக் கொண்டாலும் சரி அல்லது பாசனப் பணி என்று எடுத்துக் கொண்டாலும் சரி, எந்தப் பணியும் மாவட்ட அதிகாரியின் கவனத்திற்குக் கொண்டு செல்லாமல், அவருடைய அதிகாரத்திற்கு உட்படாமல் ஒரு காரியமும் செய்வதற்கு சாத்தியமில்லை என்ற முறையிலே ஒரே இடத்திலே அதிகாரம் குவித்து வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று நான் கருதுகிறேன். அப்படிக் குவித்து வைத்திருப்பது இன்றைய நிலைமை களுக்குப் பொருந்துவதாக இல்லை. எனவே, அந்த அதிகாரங்களை அந்தந்தத் துறை அதிகாரிகளுக்குப் பரவலாகக் கொடுத்து, மாவட்ட அதிகாரியின் அதிகாரத்தைக் குறைக்க வேண்டியது மிக அவசியமானது என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். அடுத்தாற்போல், நிலச் சீர்திருத்தம், சம்பந்தமாக இதிலே கூறப்பட்டிருக்கிறது. நிலச் சீர்திருத்தத்தைப் பற்றி ஏற்கனவே ஒரு திருத்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குப் பின்னால் ஒரு கமிட்டி அமைக்கப் பட்டது. அதற்குப் பிறகு மலைப் பகுதிகளிலே இருக்கின்ற விவசாய நிலங்களையும், மற்ற நிலங்களையும் எல்லாம் எவ்வளவாக வைத்துக் கொள்ளலாம், எப்படி வைத்துக் கொள்ளலாம் என்பது பற்றி அந்தக் கமிட்டி ஆராய்ந்து அதை இந்தச் சர்க்காருக்கு ஆலோசனையாகக் கூறி, அதற்குப் பிறகு சட்டங்கள் கொண்டுவரப்படும் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. ஆனால், அவைகள் எதுவுமே நடைபெறவில்லை; அதற்காக மேற்கொண்டு நடவடிக்கைகள் எதுவுமே எடுக்கவில்லை என்று நான் நினைக்கிறேன். எப்படி இருந்தாலும் கூட, மலைப் பகுதிகளிலே இன்றைக்கு விவசாய நிலங்கள் ஒவ்வொருவர் இடத்திலும் ஏராளமாக இருக்கின்றன. இந்த நிலங்களை, அதுவும் மலைப் பகுதி விவசாய நிலங்களை, இன்னும் அதிக காலம் தனிப்பட்ட முறையிலே வைத்துக் கொண்டிருக்கின்ற நிலைமை ஏற்பட்டு வருகிறது. கேரளத்திலே கூட அப்படித் தனிப்பட்டவர்களின் காட்டு நிலங்களை அரசாங்கமே எடுத்துக் கொள்வது என்று முடிவு செய்திருக்கிறார்கள். எனவே, தனிப்பட்டவர்களின் காடுகள், தேயிலை எஸ்டேட்டுகள், காபி எஸ்டேட்டுகள் இவைகளை எல்லாம் எடுத்துக் கொள்வது பற்றி இந்த அரசாங்கம் தீவிரமாக ஆலோசனை செய்ய வேண்டும். (மணி அடிக்கப்பட்டது).

* திரு. துரைமுருகன் : தலைவர் அவர்களே, வருவாய்த் துறை மானியக் கோரிக்கையை இந்த மாமன்றத்து முன்னால் வைத்திருப்பதைப்பற்றி நான் என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விழைகிறேன்.

1971 சூலை 6] [திரு. துரைமுருகன்]

முதலில் இந்த மானியக் கோரிக்கையில் எவ்வளவோ நல்ல அம்சங்கள் இருப்பதை நான் பாராட்டித்தான் ஆகவேண்டும். இந்தச் சர்க்காருடைய ஆணி வேராக, நிர்வாகத்தின் கேந்திரமாக விளங்குவது இந்த வருவாய்த் துறை இலாகாதான். இந்த இலாகாவிலே இருந்துதான் பல்வேறு நல்ல திட்டங்கள் செயல்பட்டு வருகிறது. மதிப்பிற்குரிய இந்த மாமன்றத்தின் தலைவராக இருக்கின்றவர் ஒரு காலத்தில் இந்த இலாகாவை நிர்வகித்து வந்த காலத்தில் இருந்து, இன்றைய தினம் பெருமதிப்பிற்குரிய என்னுடைய மாவட்டத்து அமைச்சர் வரையில், நல்ல பல திட்டங்களை இந்த இலாகாவில் செயலாற்றி இருக்கிறார்கள். புஞ்சை நிலங்களுக்கு வரி விலக்கு அளித்து—நஞ்சை நிலங்களுக்கு 5 ஏக்கருக்குக் கீழே உள்ளவர்களுக்கு அடிப்படைத் தீர்வையை ரத்து செய்து—ஐமாபந்தி முறையை ஒழிப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுத்து, கிராம அதிகாரிகளின் சம்பளத்தை உயர்த்தியது, குடியிருப்பு மனை வழங்குதல், நிலத்தை விட்டு வெளியேற்றக் கூடாது என்று சட்டம் போட்டது, ஏறத்தாழ ஒரு லட்சத்து எழுபத்து மூவாயிரத்து என்பத்தெட்டு ஏக்கர் நிலங்களை நிலமில்லாத ஏழைகளுக்குப் பட்டா போட்டுக் கொடுத்தது—என்ற இந்தக் காரியங்களை எல்லாம் சிறப்பான முறையில் செய்தது இந்த வருவாய்த் துறை என்பதைப் பாராட்டியே திரவேண்டும். தற்போது 1971-ம் ஆண்டுக்கான திட்டங்களில் பல நல்ல அம்சங்கள் இருப்பதை எல்லோரும் பாராட்டிச் சொன்னது போல் நானும் பாராட்டி என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

ஒரு மாவட்டத்தின் நிர்வாகத்தில் கேந்திரமாக விளங்குபவர் ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரியாக இருக்கின்ற கலெக்டர் தான். கலெக்டர்கள் எப்படித் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள் என்றால், மத்திய சர்க்காரிலிருந்து அவர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு இங்கே அனுப்பப்படுகிறார்கள். இதிலே ஒரு புதிய மாற்றம் செய்ய வேண்டுமென்று யோசனை தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். டெல்லி சர்க்கார் தேர்ந்தெடுக்கின்ற ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகள் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் மாநில சர்க்காருக்கும் பங்கு இருக்க வேண்டும். மாநில சர்க்கார்களை அவர்கள் கலந்தாலோசித்து பிறகு தான் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும். அதில் நமக்குப் பிரதிநிதித்துவம் தரவேண்டும். இவ்விதம் தேர்ந்தெடுக்கின்ற முறையை அடுத்த ஆண்டிலிருந்தாவது கையாளுவதற்கு வேண்டிய வழிவகைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதுவுமல்லாமல் இன்றைய தினம் ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகளாக இருப்பவர்கள் பெரும்பெரும் பதவிகளில் இருந்தாலும் நல்ல முறையில் நடந்து கொள்கிறார்கள். அவர்கள்மீது நான் குறை சொல்ல வில்லை. நன்றாக உபசரிக்கிறார்கள். சட்ட மன்ற உறுப்பினர் வந்தால் எழுந்து நின்று வரவேற்க வேண்டுமென்ற ஒரு தாக்கீது வந்திருப்பதாகத் தெரிவிக்கிறார்கள். பெரிய பெரிய அதிகாரிகளாக இருப்பவர்கள்—கலெக்டர், ஆர்.டி.ஓ. மற்றும் பெரிய பதவிகளில் இருப்பவர்கள்—இன்னமும் காட்டி வரவேற்கிறார்கள், நாம் சொல்வதைக் காது கொடுத்துக் கேட்கிறார்கள், என்ன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள், முடிந்த அளவிற்கும் செய்கிறார்கள். ஆனால் அதற்குக் கீழே இருக்கிறவர்கள் எம்.எல்.ஏ., எம்.பி. போனாலும் சரி,

[திரு. துரைமுருகன்]

[1971 சூலை 6]

ஏன் வந்தாய் என்று கேட்பதில்லை, காலை நீட்டி உட்கார்ந்து கொண்டு, மின்சார விசிறி ஓடுகிறதா என்று பார்த்துக் கொண்டு, ஒரு மணிக்கு அது எத்தனை சுற்றுச் சுற்றுகிறது என்று பார்த்துக் கொண்டு, எங்கோ பார்த்துக் கொண்டு பதில் சொல்லுகிற நிலையில் இருக்கிறார்களே தவிர, வருகின்ற ஒரு நபர், ஒரு லட்சம், 2 லட்சம் வாக்காளர்களின் பிரதிநிதி என்பதைக் கூட கிஞ்சித்தும் பாராமல் நடந்து கொள்ளுகிறார்கள் என்பதை மெத்தப் பணிவன்போடு சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்றைக்கு, கலெக்டர், ஆர்.டி.ஓ., தாசில்தார் மற்றும் இருக்கின்ற பல்வேறு அதிகாரிகளுக்கு நாங்கள் தருகின்ற கோரிக்கைகளுக்குப் பதில் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். எங்களிடம் ஒருவர் வந்து ஒரு மகஜர், தருகிறார். கலெக்டரிடம் கொடுப்பேன், தாசில்தாரிடம் கொடுப்பேன். அதற்குப் பிறகு அது என்ன ஆயிற்று என்ற விவரம் தெரிவதில்லை. நாங்களும் சந்திக்க முடியாது. ஆனால் வீடு தேடி வந்து மனுக் கொடுத்தவன் காத்துக் கொண்டிருந்து விட்டு, “என்ன ஆயிற்று, என் மகஜர்?” என்று கேட்கிறான். அப்படிப்பட்டதற்கு அவர்கள் எங்களுக்கு உங்களுடைய மனு வந்தது, பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்ற முறையில் கடிதம் அனுப்பினால், அதன் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டார்கள் என்ற தகவலை வருபவரிடம் ஐயா! இந்த நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள் என்று விவரித்துச் சொல்லி அவர்களைத் திருப்திப்படுத்த முடியும். அதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று நான் குறிப்பிட்டுக் காட்ட விரும்புவது என்ன வென்றால், அரசாங்க அதிகாரிகளில் யார் யாரிடம் என்னென்ன அதிகாரம் இருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. குடிநீர்த் தேவை என்றால், அதற்கு நிதி வேண்டுமென்று பஞ்சாயத்துச் சொல்கிறது. ஆகவே கொஞ்சம் கடன் வேண்டுமென்று கலெக்டரிடம் கேட்டோம். அதைக் கலெக்டர் சிபாரிசு செய்து இங்கே போர்டுக்கு அனுப்பினார்கள். யார் பணம் கொடுப்பது என்பதில் இன்றைக்குத் தகராறு இருக்கிறது. என்னைப் பொறுத்தவரையில் போர்டு மெம்பரைச் சந்தித்தேன். ரெவின்யூ போர்டு செக்கரட்டரியைப் பார்த்தேன். பைனான்ஸ் செக்கரட்டரியைப் பார்த்தேன். ஆர்.டி.எஸ்.ஏ.-யில் போய்ப் பார்த்தேன். மெத்த மரியாதையோடு, புதியவன் என்றாலும் மிக உற்சாகம் தருகின்ற வகையில் நடந்து கொண்டார்கள். ஆனால் இந்தச் செக்கரட்டரியைக் கேட்டால் இந்த அதிகாரம் இங்கே என்னிடம் இல்லை, அவரிடம் போங்கள் அவரிடம் போனால் அங்கே போங்கள் என்று ஒவ்வொரு செக்கரட்டரியாகப் போய்ப் பார்த்தும், கடைசியில் பைனான்ஸ் செக்கரட்டரி இந்த அதிகாரம் யாருக்கு இருக்கிறது என்று கண்டு பிடிக்க வேண்டும் என்று சொன்னார். நான் யாரிடம் போய் இதை முறையிடுவது? படித்த எம்.எஸ்.ஏ. ஆக இருக்கிறேன், வழக்கறிஞராக இருக்கிறேன். என்னாலேயே இந்தக் காரியத்தைச் செய்ய முடியவில்லை என்றால் சாதாரண குடிமகன் எப்படிச் செய்ய முடியும்? ஆகையினாலே, அமைச்சர் அவர்களிடம் இந்த மாமன்றத்தில் முறையிடுகிறேன். ஆண்டவனிடம் நம்பிக்கையிருந்தால் அவனிடத்திலே

1971 சூலை 6]

[திரு. துரைமுருகன்]

போய் முறையிடலாம். எங்களுடைய மாவட்டத்து அமைச்சர் என்பதால் யார் யார் எதை எதை நிர்வகிக்கிறார்கள் என்பதை அருள் கூர்ந்து தெரிவிக்க வேண்டுமென்று பணிவன்புடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பலர் இங்கு மனு நீதி நாள் பற்றிப் பேசினார்கள். நல்ல திட்டம்; கலைஞர் அவர்கள் அந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்த நேரத்தில், கொடுக்கின்ற கோரிக்கைக்கு உடனடியாக “உண்டு” “இல்லை” என்று பதில் சொல்லுகிற திட்டம் ஆக இருந்தது. அருமையான திட்டம். என்னுடைய மாவட்டத்தில் நான் எம்.எல்.ஏ. வாக வந்து 3, 4 மாதங்கள் ஆகின்றன. அப்படி ஒரு திட்டம் இருக்கிறதா என்று கூடத் தெரியவில்லை. அந்தத் திட்டம் என் தொகுதிக்கு எட்டிப் பார்க்காததேன் என்று மெத்தப் பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில், வேலூரில் இருக்கின்ற “போர்ட்” டில் ஒரு கோர்ட் இருக்கிறது. அது எப்போது கீழே விழும், யார் தலையில் விழும்—ஜட்ஜ் தலையிலா, கிளார்க்குகள் தலையிலேயா, அல்லது வக்கீல்கள் தலையிலேயா என்று தெரியவில்லை. அங்கே முஷ்டிரிக்ட் கோர்ட், முன்சிப் கோர்ட் என்று பல கோர்ட்டுகள் இருந்தாலும் மரத்தடிக் கோர்ட்டு பேரல் இருக்கிறது. அந்த நிலைமையில் மோசமாக இருக்கிறது கட்டிடங்களின் நிலைமை. நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்வது எல்லாம் அந்தக் கோர்ட்டுகள் இருப்பது பழமையான கட்டிடங்கள், அவற்றைப் புதிய கட்டிடங்களுக்குக் கொண்டு போக, புதிய கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று இந்த மாமன்றத்தின் மூலம் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இரண்டாவது, வட ஆற்காடு மாவட்டம் விரிந்து பரந்த மாவட்டம். எங்கோ ஒரு முழையிலே திருவண்ணாமலை. இந்தப் பக்கம் காஞ்சிபுரம், இன்னொரு பக்கம் ஒசூர், இன்னொரு பக்கம் ஆந்திர மாநிலம் என்று எல்லைகள் பரந்திருக்கின்றன. இப்படிப் பரந்த மாவட்டத்தை இரண்டாகப் பிளக்க வேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. அது முடியாது என்று கூட அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அது முடியாவிட்டாலும் எல்லைக் கோட்டையாவது ஒரு அளவிற்கு மாற்றி அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1970-ம் ஆண்டில் வட கிழக்குப் பருவக் காற்று பொய்த்ததன் காரணமாகத் தமிழ்நாட்டில் பல பகுதிகளில் வறட்சி நிலை ஏற்பட்டது. அப்படி ஏற்பட்ட நேரத்தில் இராமனாதபுரம், கோயம்புத்தூர், திருநெல்வேலி, சேலம், மதுரை, திருச்சி போன்ற மாவட்டங்களில் இருக்கின்ற கலெக்டர்கள், குடிநீர் கிணறுகள் வெட்டுவதற்கும் அவற்றை ஆழப்படுத்துவதற்கும் நிதியுதவி கேட்டிருக்கிறார்கள். 36 லட்சத்து 91 ஆயிரம் அந்தப் பணிக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நான் அதைப் பாராட்டுகிறேன். அந்த மாவட்டங்களுக்குத் தேவையில்லை என்று சொல்லவில்லை.

[திரு. துரைமுருகன்]

[1971 சூலை 6]

இந்த 1970-ம் ஆண்டு எங்களுடைய மாவட்டத்தில், ஏரிகள் எல்லாம் நிரம்பி வழிந்து, வாய்க்கால் எல்லாம் தண்ணிராக, சேறும் சகதியுமாக, பயிர்கள் எல்லாம் பச்சைப் பசேலென்று நீரில் மூழ்கிக் கிடந்தது போலவா இருந்தது என்று கேட்கிறேன். இன்றைக்கு வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் எந்தக் கிராமத்திற்குப் போனாலும் குடிநீர்ப் பிரச்சினை இருக்கிறது. நாங்கள் எல்லாம் எம்.எல்.ஏ.-க்கள் என்ற முறையில் எந்த ஊருக்குப் போனாலும் குடிநீர் என்று கேட்கிறார்கள். இந்தக் குடிநீர் என்பது அந்த நீர் அல்ல. அதற்குக் கலைஞர் அவர்கள் பதிலளிப்பார்கள். நாங்கள் தாகத்திற்குத் தண்ணீர் கேட்கிறோம். குடிக்கின்ற நீர் கேட்கிறோம். இதற்குப் பரிகாரம் தேடுங்கள் என்று கேட்ட நேரத்தில் மாவட்ட அதிகாரி இன்முகம் காட்டினார், வரவேற்றுப் பேசினார். இந்தக் காரியத் திற்காக ஏறத்தாழ 2 லட்சம் ரூபாய் வேண்டுமென்று கேட்டு இருக்கிறார்கள். அந்தக் கோரிக்கை எந்தப் பக்கம் போயிற்று. எந்தப் பக்கம் வந்தது என்று தெரியவில்லை. எங்களுடைய மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர் இன்று அமைச்சராக இருக்கின்றார்கள். நான் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்வது, சொந்த மாவட்டத்திற்குச் செய்துவிட்டார் என்று யாராவது சொல்லு வார்களே என்று நிங்கள் ஒருகால் விட்டு விடாதீர்கள். யாருக்காக இருந்தாலும் நியாயம் இருக்க வேண்டும், வட ஆற்காடு மாவட்டம் வேறு மாவட்டம் என்று பார்க்க வேண்டாம். மற்றவர்களுக்குக் கொடுத்ததுபோல் எங்களுக்கும் தாருங்கள். என் மாவட்டம் மிக மிக பிற்பட்ட மாவட்டம் என்ற காரணத்தாலே இதை நான் கேட்கிறேன் . . .

வருவாய்த் துறை அதிகாரிகள் கண்களிலே, பரிதாபமாக காய்ந்து கிடக்கும் வட ஆற்காடு மாவட்டம் படாதது கண்டு நான் மிகவும் வருத்தப்படுகிறேன். அவர்கள் கேட்பது எல்லாம் குடிநீர்தான். ரூ. 2½ லட்சம் என்றில்லாமல், ரூ. 5 லட்சம் இதற்கு ஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் வேலூர் ஒன்றுதான் ஒரு பெரிய ஊர். சிறைச் சாலைக்குப் பேர் போனதாக இருந்தாலும் சரி, ஆஸ்பத்திரிக்குப் பேர் போனதாக இருந்தாலும் சரி, அந்த ஊரிலே இருக்கின்ற கட்டடங்கள் கிளைவ் காலத்தில் கட்டப் பட்டதோ என்னவோ? வருவாய்த் துறை அமைச்சர் வட ஆற்காடு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர். அவர் காலத்திலேயே வேலூரில் அரசு அலுவலகங்கள், பள்ளிக்கூடங்கள் இன்னும் பல கட்டிடங்களைக் கட்டி வருவாய்த் துறை அமைச்சரின் காலத்தில்தான் வேலூர் கட்டிடங்கள் மிகுந்த சிறந்த ஊராக மாற்றப்பட்டது என்ற பெயர் ஏற்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

தருமபுரி, இராமநாதபுர மாவட்டங்கள் மிகவும் பின் தங்கிய பிரதேசமாகக் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. எங்களுடைய மாவட்டம் அவைகளை விட எந்தவிதத்திலும் உயர்ந்த நிலையில் இல்லை.

தர்மபுரி, இராமநாதபுரம் மாவட்டங்கள் மிகவும் பின் தங்கிய நிலையில் உள்ள இடங்களில் மத்திய சர்க்காரின் சிறப்பு நிதி எல்லாம் பெற்று முன்னேற்றத்திற்கான பணிகளைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். உதாரணமாகச் சாலை போடுதல், குடிநீர் வசதித் திட்டம் கழிவு நீர் அப்புறப்படுத்தும் திட்டம், இப்படிப்பட்ட திட்டங்களை

1971 சூலை 6]

[திரு. துரைமுருகன்]

இராமனாதபுரம், தருமபுரி மாவட்டங்களுக்கு நான் செய்ய வேண்டா மென்று சொல்லவில்லை. ஆனால் அவற்றைவிட எங்கள் மாவட்டம் எந்த விதத்திலேயும் உயர்ந்த நிலையில் இல்லை.

இந்த மாமன்றத்தில் ஒன்றை நான் சவால் விட்டுச் சொல்லிக் கொள்வேன். எங்களுடைய வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே ஏரிகள் எல்லாம் நிரம்பி, வயல்கள் எல்லாம் நீரில் அமிழ்ந்து, வளைந்து வளைந்து ஓடுகிற ஆறுகள், அவற்றால் வளர்க்கப்படுகின்ற நெல் வயல்கள், அந்த நெல் வயல்களிலே சதிராடும் நெற்கதிர்கள், பச்சைக் கம்பளம் விரித்தாற்போல் பச்சைப் பசேல் என்று இருக்கிற காட்சியை எங்கேயாவது எங்கள் மாவட்டத்தில் தொடர்ச்சியாகக் காட்டுவீர்களேயானால், குறிப்பாக என்னுடைய காட்பாடி தொகுதியில் காட்டினால் நான் என்னுடைய பதவியை ராஜினாமா செய்யத் தயார். ஆகையினால் என்னுடைய மாவட்டத்திற்குத் தருமபுரி, இராமனாதபுர மாவட்டங்களுக்குக் கொடுத்து இருக்கக்கூடிய சலுகைகளைத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த மாமன்றத்திலே நான் கூறி இருக்கும் யோசனைகளை ஏற்று என்னுடைய மாவட்ட மக்கள் நல்ல பயனைப் பெறுவதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு எனக்கு கருத்துகளை எடுத்துக் கூறுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நன்றி கூறி முடித்துக் கொள்கின்றேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இம் மானியக் கோரிக்கைகள் மீது பேச விரும்பும் உறுப்பினர்கள் யாராவது இருந்தால் அவர்களுடைய கருத்துக்களை நான் கூறலாம்.

இத்துடன் பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் முடிவுறுகின்றன. பேரவை மீண்டும் நாளை காலை 9 மணி அளவில் கூடும்.

6. பேரவையின் முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

@ 141. Annual Report of the Tamil Nadu Public Service Commission, 1967-70 issued with G.O. Ms. No. 958, Public (Services-A), dated the 26th March 1971. [Laid on the Table of the House under Article 323 (2) of the Constitution of India].

B. Reports Notifications and other Papers.

102. Notification issued with G.O. Ms. No. 1205, Revenue, dated the 23rd April 1971, in regard to remission of stamp duty in respect of a sale deed in favour of the Seethalakshmi Ramaswami College, Tiruchirappalli.